

TWO Chapter 590 การทำให้ศัตรูไร้ทางออก

ฮูหยานฉิวเป็นกุญแจสำคัญในกลยุทธ์ของโอหยางโซว

ด้วยการมีเขาอยู่ ท่งหยู้าจะเป็นดั่งสวนหลังบ้านของกองทัพซานไห่

เมื่อกองกำลังของตี้เฉินเปิดเผยการเคลื่อนไหวของพวกเขาแล้ว พวกเขาจะไม่สามารถหลบหนีไปจากโอหยางโซวได้ ด้วยมีเชลยศึกทหารซงหนุและฮูหยานฉิวอยู่ พวกเขาจึงติดตามการเคลื่อนไหวของตี้เฉินได้อย่างง่ายดาย

อย่างรวดเร็ว พวกเขาเตรียมแผนการซุ่มโจมตี

.....

วันที่ 10 ของสงคราม, ช่วงเช้า

ตี้เฉินนำกองกำลังของเขาเดินทางผ่านท่งหยู้า

หลังจากที่ร่วมมือกันโจมตีโอหยางโซวแล้ว ตี้เฉิน, จานหลาง และซาโพจุนก็แยกย้ายกัน

ลอร์ดคนอื่นๆแตกต่างกันออกไป บางคนถูกทำลายและถูกส่งกลับออกไปจากแผนที่สมรภูมิ บางคนที่ยังเหลือรอด มุ่งเน้นไปที่การทำควสสาชา ขณะที่บางคนยังคงมุ่งหน้าต่อไป ด้วยหวังว่าตนเองจะโชคดี ทัวทั้งท่งหยู้า ไม่มีลอร์ดคนไหนเดินทางร่วมกันอีก

ทุกคนรู้ว่า สงครามมาถึงช่วงเวลาที่สำคัญแล้ว พันธมิตรจึงอาจจะกลายเป็นศัตรูได้ทุกเมื่อ เมื่อเป็นเช่นนั้น การแยกกันไม่ดีกว่าหรือ?

อย่างไรก็ตามกองกำลังของเหล่าลอร์ดคนอื่นๆ ไม่ได้แข็งแกร่งเทียบเท่ากับองค์กรสังครามศักดิ์สิทธิ์ และทุกคนก็ยังไม่มีความนำทางอย่างฮูยานฉิว นอกจากนี้ ทุกคนยังไม่พยายามที่จะทำตามกลยุทธ์ของฮั่วฉูปิงด้วย

กองกำลังทหารม้าซงหนู จึงได้บดขยี้กองกำลังของลอร์ดอย่างน้อย 6 คน และบังคับให้พวกเขาหนีออกไปจากแผนที่สมรภูมิแล้ว

แม้แต่กองกำลังที่น่าจับตามองที่สุดของซาโพน ก็ยังถูกกวาดล้าง เมื่อต้องพบกับกองกำลังทหารม้าซงหนู ในก่อนหน้านี้ โจวหย่าฟู่ถูกสังหาร และกองกำลัง 3,000 นาย ของเขาถูกสูญเสียอย่างหนักจากการปะทะกับองค์กรสังครามศักดิ์สิทธิ์

คล้ายกับโอหยางโซว ชุ่นหลงเตียนเซวได้พบกับกองกำลังทหารม้าซงหนูหลังจากที่ฝ่าวงล้อมออกมาได้ พวกเขาทำการต่อสู้อย่างยากลำบาก และพ่ายแพ้ไปในที่สุด ดังนั้น พวกเขาจึงถูกส่งกลับออกไปจากแผนที่สมรภูมิอย่างไร้ปราณี

แม้แต่กองกำลังของจางเลี้ยวก็ถูกกดดันจนยากจะหายใจได้

ด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงไม่สามารถจะไปถึงจุดนัดพบได้ในเวลาที่กำหนด

ในด้านนี้ ตี๋เฉินถือว่าโชคดียิ่งมาก

ภายใต้การนำของเหลียนผอ พวกเขาสังหารศัตรูทั้งหมดที่ขวางเส้นทางของพวกเขา ในปัจจุบัน พวกเขายังคงมีกำลังเหลืออยู่ถึง 2,000 นาย

ความได้เปรียบในปัจจุบันของพวกเขา ต้องขอบคุณความเจ้าเล่ห์ของตี๋เฉิน

ระหว่างการชุมนุมตี๋เฉินไม่ได้พยายามขัดขวางกองทัพพันธมิตรซานไห่ เขาปล่อยให้กองกำลังพันธมิตรของเขาเป็นคนที่จัดการ และแบกรับความสูญเสียทั้งหมด

ในทางกลับกัน เขานั่งรออยู่บนหลังม้าอย่างสงบ ถ้าเขาไม่ทำเช่นนั้น สถานการณ์ของเขาคงจะไม่ดีเหมือนในตอนนี้

แต่ในวันนี้ โชคดีของตีฉิ้นได้หมดลงแล้ว

จากการชุมนุมโจมตีที่คล้ายกับก่อนหน้านี้ ปราบฎขึ้นบนทุ่งหญ้าอีกครั้ง

ในฉับพลัน เซลยศึกทหารชงหนู 3,000 นาย ก็พุ่งเข้าไปหาตีฉิ้นและกองกำลังของเขาด้วยความดุร้าย

“ฉีเยว่หวู่ยี่!”

ตีฉิ้นมองเห็นธงมังกรทองของดินแดนซานไห่ในทันที ความคิดแรกของเขาก็คือ ทำเช่นเดียวกับที่โอหยางโซวทำก่อนหน้านี้ ตีฝ่าวงล้อมและหลบหนีไป

โชคร้ายที่โอหยางโซวไม่ได้ให้ออกาสเขา

ฮูหยานฉิวเลือกทำเลที่ยอดเยี่ยม มีเนินเขาเล็ก ๆ อยู่ทั้งด้านซ้ายและขวา แล้วยังมีทะเลสาบอยู่ไม่ไกลอีกด้วย ด้านหลังของพวกเขาเป็นกองกำลังเซลยศึกทหารชงหนู อันแข็งแกร่ง

ตีฉิ้นและกองกำลังของเขาจึงถูกขังและไม่สามารถจะหลบหนีไปได้

ตามที่คาดไว้จากขุนพลชราเหลียนผอ เขาสังเกตเห็นสถานการณ์ที่เลวร้ายและรีบรายงานทันที “ท่านลอร์ด มันเป็นเรื่องยากที่เราจะหลบหนีไปได้อย่างแท้จริง”

เมื่อตีฉิ้นได้ยินเช่นนั้น ใบหน้าของเขาก็กลายเป็นซีดขาว

ปฏิกิริยาแรกของตีฉิ้นก็คือ เขาคิดย้อนกลับไปถึงเรื่องที่เกิดขึ้นก่อนหน้านี้ ฉีเยว่หวู่ยี่สังหารโจวหย่าฟูอย่างเด็ดขาด แล้วฉีเยว่หวู่ยี่จะทำเรื่องโหดร้ายนั้นอีกครั้งหรือไม่?

คิ้วของตีฉิ้นขมวดแน่น

ถ้าเหลียนผอถูกสังหาร ตีเงินไม่สามารถจินตนาการได้เลยว่า มันจะเกิดผลกระทบที่รุนแรงเพียงใดต่อดินแดนหานตาน

แม้ว่าเขาจะรับสมัครขุนพลระดับกษัตริย์บางส่วนมาได้ในก่อนหน้านี้ แต่เหลียนผอก็ยังคงเป็นเสาหลักและกระดูกสันหลังของดินแดนหานตาน

ถ้าเขาถูกสังหารขึ้นมาจริงๆ ดินแดนหานตานคงจะต้องใช้เวลาอย่างน้อยครึ่งปีในการฟื้นฟูกลับมา

ตีเงินไม่สามารถจะปล่อยให้เป็นเช่นนั้นได้

ปัญหาก็คือ พวกเขามีกำลังพลเพียง 2,000 นาย ขณะที่ศัตรูมีกำลังพลเกือบ 6,000 นาย

ไม่ว่าพวกเขาจะกล้าหาญเพียงใด กองกำลังของตีเงินก็ยังคงถูกผลักดันให้ถอยกลับ

“ไม่ ข้าไม่ยอมแพ้!” เมื่อตีเงินเห็นสถานการณ์ไม่ดี คว้ากล้าหาญก็ปรากฏขึ้นบนใบหน้าของเขา เขาจับกระบี่ที่เอวของเขาไว้อย่างแน่น

“ท่านขุนพล ท่านมีความมั่นใจในการฝ่าวงล้อมออกไปหรือไม่?”

ตีเงินถามเหลียนผอเพื่อยืนยันครั้งสุดท้าย

เหลียนผอไม่ใช่คนโง่ เขารู้ว่าลอร์ดของเขามีเหตุผลที่ถามเช่นนี้ เขาตอบจึงตอบอย่างมั่นใจว่า “เรียนท่านลอร์ด มีโอกาสไม่ถึง 30% ขอรับ!”

“เป็นเช่นนั้นหรือ?” ตีเงินพึมพำ

โอกาส 30% ถือว่าค่อนข้างสูงแล้ว ถ้าเป็นในช่วง 2 ปีก่อน ตีเงินจะยอมรับความเสี่ยงนี้ อย่างไรก็ตาม ในตอนนี้ เขาเป็นคนที่ระมัดระวังมากขึ้น ดังนั้น เขาจึงไม่กล้าจะเสี่ยง

“เหื่อ...ถ้าเช่นนั้น พวกเราก็กลับกันเถอะ” ขณะที่ตีฉะนกล้าวออกมา เขาก็ชักกระบี่ออกมา แล้วฆ่าตัวตาย

การตัดสินใจของตีฉะน ทำให้กองทัพห่านต่านทั้งหมด ถูกเทเลพอร์ทออกไป ด้วยวิธีนี้ มันทำให้ตีฉะนสามารถรักษาเหยียนผอไว้ได้

เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว ซาโพนุขาคความเด็ดขาดเช่นนี้

ในขณะที่ซาโพนุขาลังเลว่า เขาควรจะยอมสละตัวเองเพื่อช่วยโจวหย่าฟู่หรือไม่ โอหยางโซวก็ได้ทำการสังหารโจวหย่าฟู่ไปแล้ว

นี่คือ ช่องว่างระหว่างพวกเขา

ถ้าคนผู้หนึ่งหวังเพียงความโชคดี มันจะเป็นการยากที่เขาจะยิ่งใหญ่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับลอร์ด

เมื่อเห็นว่าการกำลังของตีฉะนหายไป โอหยางโซวก็รู้ได้ในทันทีว่าเกิดอะไรขึ้น เขารู้สึกหนาวไปถึงกระดูกสันหลัง เมื่อได้เห็นการกระทำนี้ของตีฉะน

คนที่รู้ว่าเมื่อไหร่รับหรือเมื่อไหร่ปล่อย เป็นศัตรูที่น่ากลัวที่สุด

.....

ผลการชุมนุมโจมตีตีฉะนในครั้งนี้ ไม่ได้เป็นไปตามที่โอหยางโซวคาดเดาเอาไว้

ดังนั้น ความคิดอื่นๆจึงเกิดขึ้นภายในใจของเขา

หลังจากที่การสู้รบกับตีฉะนจบลง โอหยางโซวไม่ได้เร่งไล่ตามกองกำลังของฮั่วฉูปิงอีกต่อไป เขาเปลี่ยนแผนเป็นการไล่ล่ากองกำลังของเหล่าลอร์ดที่ยังเหลือรอดอยู่

ถ้าเขาสามารถกวาดล้างเหล่าลอร์ดทั้งหมดได้ ผู้ชนะก็จะมีเพียงเขา

เหตุผลของเขานั้นเรียบง่าย

โอหยางโซวจะใช้เซลยศึกทหารซงหนูเป็นข้อได้เปรียบ

นอกเหนือจากอุทยานฉิวแล้ว โอหยางโซวพบว่า มีผู้มีความสามารถมากมายในหมู่พวกเขา

บางคนสามารถแกะรอยได้ดี บางคนสามารถซ่อนตัวและอำพรางได้ดี นอกจากนี้พวกเขายังอาศัยอยู่ในทุ่งหญ้าแห่งนี้

ด้วยความช่วยเหลือของขาวน้อย โอหยางโซวมั่นใจมากกว่า จะค้นหาเหล่าลอร์ดคนอื่นๆได้

หลังจากที่ฟังแผนการของโอหยางโซวแล้ว เจ้ากั้วก็แทบจะหมดคำพูด

เขายอมรับว่า การมองการณ์ไกลของเขายังด้อยกว่าเมื่อเทียบกับลอร์ด

แผนการดังกล่าวถูกนำมาแทนที่แผนการเดิม

ตั้งแต่แรกจนถึงตอนนี้ ผู้ที่ยังโชคดียู่รอดได้ นอกเหนือจากโอหยางโซวแล้วยังมีอีก 4 คน

ดังนั้น โอหยางโซวจึงไม่เสียในการกวาดล้างพวกเขามากนัก

ในวันที่ 1 ของแผนการ เขาได้ทำลายกองกำลังของลอร์ดผู้หนึ่ง

ในวันที่ 2 ของแผนการ ไม่มีข่าวใดๆ

โอหยางโซวไม่ได้รีบร้อน เขายังคงเดินทางต่อไป ตามกองกำลังของฮั่วฉูปิง ไม่มีใครมั่นใจว่า จะไปถึงภูเขาเค้นถึได้

ฮั่วฉูปิงจึงกลายเป็นดั่งเหยื่อสำหรับแผนการไล่ล่าของโอหยางโซว

ถ้าขุนพลระดับพระเจ้าผู้รู้สิ่งที่โอหยางโซทำ ไม่รู้ว่าเขาจะคิดอย่างไร

ในวันที่ 3 ของแผนการ พวกเขาค้นพบกองกำลังของจางหลาง

ตรงกันข้ามกับตีเฉิน จางหลางเป็นลอร์ดนักสู้ หลังจากการซ้อมโจมตี เขาได้ทำการสู้รบขนาดเล็กเป็นจำนวนมาก

ดังนั้น โอหยางโซจึงเพียงแค่เผชิญหน้ากับกองกำลังที่เกือบจะล่มสลายแล้วเท่านั้น

เมื่อเห็นธงมังกรทองปรากฏขึ้น ความขุ่นเคืองก็ปรากฏขึ้นบนใบหน้าของจางหลาง

ในด้านการตัดสินใจ จางหลางไม่ต่างจากตีเฉิน มีเพียงทางเลือกของพวกเขาเท่านั้นที่แตกต่างกัน

ตีเฉินเลือกที่จะฆ่าตัวตาย ขณะที่จางหลางเลือกที่จะสู้ตาย จางหลางนำกองกำลังของเขา พุ่งเข้าหาองค์กรสังหารศักดิ์สิทธิ์อย่างกล้าหาญ ในฉับพลัน พวกเขาถูกสังหารทั้งหมด

โอหยางโซให้ความเคารพอย่างสูงสุดต่อคู่ต่อสู้เช่นนี้

ลอร์ดทั้งสองต่อสู้กันตัวต่อตัว

ตามที่คาดไว้จากจางหลาง แม้เขาจะไม่ได้ฝึกฝนเทคนิคระดับจักรพรรดิเหมือนกับโอหยางโซ แต่ทักษะของเขาก็ไม่ธรรมดา

ทั้งสองต่อสู้กันนานกว่า 300 กระบวนท่า

แม้แต่ทหารรอบๆก็ยังไม่ได้ที่หยุดดูการต่อสู้ครั้งนี้

สุดท้ายแล้ว โอหยางโซก็ใช้กำลังภายในแรกกำเนิดของเทคนิคการบ่มเพาะกำลังภายในของจักรพรรดิเหลือง และความแข็งแกร่งของกระบี่ซี่เสี่ยว สังหารจางหลาง

“ไม่ต้องกังวล!” จานกลางมองไปที่กระบี่ที่แทงเข้ามาที่ท้องของเขาและหัวเราะ “ฉีเยว่หฺวู่ยี่ ถ้าพวกเราไม่ได้อยู่คนละฝ่าย บางที พวกเราอาจจะเป็นเพื่อนกันได้”

โอหยางโซวหัวเราะและกล่าวคำที่มีความมหัศจรรย์อย่างลึกซึ้ง “จะมีวันนั้น”

“ฮ่าๆๆ!” จานกลางหัวเราะออกมา 3 ครั้ง ก่อนที่จะหายไป

ความตายของจานกลาง ทำให้โอหยางโซวเต็มไปด้วยความคิดและอารมณ์

มันไม่ใช่คำโกหกที่บอกว่าจะมีวันที่พวกเขาเป็นเพื่อนกัน เมื่อเทียบกับจานกลาง โอหยางโซวมีความเข้าใจทิศทางของเกมส์หลังจากนี้

ในเกมส์ ระหว่างสงครามโลกที่จะจุดไฟของผู้เล่น จะเริ่มต้นขึ้นเร็วๆนี้

ต้องไม่มองว่า พันธมิตรซานไห่และพันธมิตรหยานหวงต่อสู้กันอย่างไรในเกมส์ เมื่อสงครามโลกมาถึง พันธมิตรทั้งสองจะไม่มีทางเลือกอื่น นอกเหนือจากทำงานร่วมกัน

ขณะที่พวกเขาต้องต่อสู้เพื่อความเป็นผู้นำของสงครามโลกในอนาคต

โอหยางโซวให้ความสนใจทิศทางของเกมส์ดี จึงเป็นธรรมดาที่เขาจะไม่ยอมให้กลุ่มอำนาจภายนอกถือความได้เปรียบเหนือพวกเขา เขาต้องการนำเหล่าลอร์ดของประเทศจีนเข้าควบคุมโลก

อย่างไรก็ตาม ตีเถินและคนอื่นๆนั้นยังผยอง แล้วพวกเขาจะยอมให้คนอื่นนำพวกเขาได้อย่างไร?

ดังนั้น โอหยางโซวจึงต้องใช้ความแข็งแกร่งของเขา เพื่อโน้มน้าวพวกเขา

ถ้าพวกเขาไม่พอใจ เขาก็จะกำราบพวกเขา

ด้วยเหตุนี้ ความขัดแย้งของพันธมิตรทั้งสองจึงเกิดขึ้นจนถึงระดับในปัจจุบัน

TWO Chapter 591 สัหารราชาซ้าย ถูฉี

พร้อมกับการกำจัดจานหลาง โอหยางโซวก็ไม่มีคู่แข่งในการรับสมัครฮั่วฉูปิงในสงครามม่อเป่ย์อีก

2 วันถัดมา โอหยางโซวได้กวาดล้างกองกำลังของลอร์ดคนสุดท้าย

แม้ว่าจะสูญเสียกองกำลังไปเกือบทั้งหมด แต่จางเลี้ยวก็มาสืบพบกับพวกเขาในที่สุด
จากนี้ โอหยางโซวไม่เสียเวลาอีกต่อไป เขามุ่งหน้าไปหาฮั่วฉูปิงในทันที

เนื่องจากแทบจะไม่เหลือศัตรูอยู่แล้ว มันทำให้การเดินทางของพวกเขาเป็นไปอย่างราบรื่น

วันที่ 15 ของสงคราม

ภายใต้การนำทางของขาวน้อย ในที่สุดพวกเขาก็พบกับกองกำลังของฮั่วฉูปิง

ใบหน้าหยาบกร้าน, คิ้วแหลมคม และดวงตาที่เปล่งประกาย ทำให้เขาดูหล่อเหลาเป็นอย่างมาก

เขาทิ้งความประทับใจแรกพบอย่างน่าเหลือเชื่อไว้กับโอหยางโซว

ในสมัยจักรพรรดิฮั่นหวู่ เสนาบดีผู้หนึ่งเคยประเมินฮั่วฉูปิงไว้ว่า ‘ใบมีดที่แหลมคมเกินไป มักจะแตกหักได้ง่าย’

เป็นดังคำกล่าวนั้น ขุนพลอัจฉริยะ ฮั่วฉูปิง เป็นดังดวงดาวที่เปล่งประกาย เขาพุ่งผ่านท้องฟ้าของราชวงศ์ฮั่นตะวันตก แต่น่าเสียดาย ชีวิตของเขานั้นสั้นเกินไป

“ผู้เล่นฉีเยว่หวู่ยี่ คำนับท่านขุนพลเปียวฉี!” โอหยางโซวคำนับ

“มันยอดเยี่ยมมากที่เจ้ามาถึงในวันนี้ พรุ่งนี้พวกเราจะเผชิญหน้ากับกองกำลังของราชาชาย ภู่อู๋ เจ้าจะได้นำกองกำลังเข้าร่วมด้วย!” ฮั่วฉูปิงไม่ลังเลขณะที่ออกคำสั่งเสียงของเขาเต็มไปด้วยความมั่นใจและทรงพลัง

“ขอรับ!” โอหยางโซวตอบรับและกล่าวว่า “ท่านขุนพล ข้ามีเคล็ดลับบางส่วนที่ทำผลงานให้กับกองทัพฮั่น โปรดให้รางวัลแก่พวกเขาด้วยเถิด”

เมื่อโอหยางโซวกล่าวออกมาแล้ว เขาก็ส่งมอบหนังสือบันทึกผลงานในการสู้รบของพวกเขาให้แก่ฮั่วฉูปิง

เมื่อฮั่วฉูปิงได้ยินเช่นนั้น เขาก็สนใจและรับมาเปิดดู “ไม่เลว เมื่อพวกเขาทำได้ดี พวกเขาก็ควรจะได้รับรางวัล หลังจากที่ยุทธการจบลง ข้าจะรายงานเรื่องนี้ต่อราชสำนัก”

ฮั่วฉูปิงชอบวิธีการของโอหยางโซว จึงเป็นธรรมดาที่เขาจะมีความสุขเกี่ยวกับเรื่องนี้ นี่คือวิธีที่ดีที่สุดในการเข้าใกล้ใครซักคน

“ขอบคุณท่านขุนพล!”

โอหยางโซวยิ้มอย่างเชื่อมั่นต่อฮั่วฉูปิง สัญญาของเขาไม่ว่างเปล่าอีกต่อไป เมื่อเคล็ดลับทหารซงหนูได้รับข่าวนี้ พวกเขาจะทุ่มเทให้กับการสู้รบมากขึ้นในวันพรุ่งนี้

นี่คือแผนการของโอหยางโซว

เขาเป็นผู้เล่นคนแรกและคนเดียวที่มาถึงแนวหน้า นอกจากนี้ เขายังเป็นมาร์ควิสันชั้น 1 แม้แต่ฮั่วฉูปิงก็ยังไม่อาจปฏิบัติแยกกับเขา

สำหรับการสู้รบในวันพรุ่งนี้ โอหยางโซวจะเป็นผู้นำปีกซ้ายของกองทัพ

ในทางตรงข้ามกับการปฏิบัติต่อเว่ยฉิง จักรพรรดิฮั่นหวู่ไม่ได้จัดให้มีไปเจียงสำหรับฮั่วฉูปิง เขาไม่ต้องการจำกัดคำสั่งของขุนพลต่อกองกำลัง และเขาไม่รู้สึกว่ามันจำเป็นจะต้องพยายามตรวจสอบเขา

จักรพรรดิได้ส่งทหารม้าชั้นสูง 50,000 นาย ซึ่งเป็นทหารที่แข็งแกร่งที่สุดของกองทัพฮั่นให้เขา

จักรพรรดียังประกาศว่า ฮั่วฉูปิงสามารถเลือกทหารที่เขาชอบได้ การปฏิบัติเช่นนี้ แม้แต่เว่ยฉิงก็ยังไม่ได้รับ

ถ้าฮั่วฉูปิงไม่ได้บอกว่าต้องการทหารเพียง 50,000 นาย จักรพรรพีก็คงจะส่งทหารให้เขามากกว่านี้

จากสิ่งนี้จะเห็นได้ว่า จักรพรรดิให้ความสำคัญกับฮั่วฉูปิงมากเพียงใด

บางคนกล่าวว่า เขาไม่สามารถจะนำกองทัพออกไปรบด้วยตัวเองได้ การส่งฮั่วฉูปิงออกไปในสนามรบ จึงส่งผลกระทบต่ออารมณ์และความรู้สึกของจักรพรรดิฮั่นหวู่

ดังนั้น จึงไม่ยากที่จะจินตนาการได้ว่า จักรพรรดิฮั่นหวู่ฮั่นเซ้าเพียงใด เพื่อพบว่าฮั่วฉูปิงเสียชีวิตลงอย่างกะทันหัน นอกจากนี้ เขายังได้สร้างหลุมศพของฮั่วฉูปิงไว้ด้านข้างสุสานจักรพรรดิ

ภายใต้ฮั่วฉูปิง มีขุนพลบางคนที่เป็นชาวชงหนูที่ยอมจำนน ตัวอย่างเช่น ขุนพลที่มีชื่อเสียงที่สุดของเขา เจ้าผอนู่ ผู้รับผิดชอบกองกำลังปีกขวา

เจ้าผอนู่เดินทางออกจากชนเผ่าชงหนูตั้งแต่ยังเล็ก หลังจากที่เขาได้เข้าร่วมกองทัพฮั่น เขาได้กลายเป็นที่ปรึกษาของฮั่วฉูปิง หลังจากผ่านการสู้รบมามากมาย เขาก็ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นขุนพลจุนจี

ที่โอหยางโซวได้รับตำแหน่งของเข ส่วนหนึ่งเป็นเพราะเขาใช้กลยุทธ์เดียวกับฮั่วฉูปิง ถ้าไม่อย่างนั้น ด้วยบุคลิกของฮั่วฉูปิง เขาจะไม่สนใจลอร์ดอย่างโอหยางโซว

ในระหว่างการสู้รบในวันพรุ่งนี้ โดยไม่รวมกองกำลังของโอหยางโซว กองทัพฮั่นมีทหารม้า 50,000 นาย และเชลยศึกทหารซงหนุอีกถึง 30,000 นาย

ฮั่วฉูปิงนำกองกำลังกลางด้วยตัวเอง ซึ่งประกอบไปด้วย ทหารฮั่น 30,000 นาย และเชลยศึกทหารซงหนุ 20,000 นาย, กองกำลังปีกขวาของเจ้าผอู่ มีทหารฮั่น 10,000 นาย

และทหารฮั่นอีก 10,000 นาย อยู่ที่กองกำลังปีกซ้ายของโอหยางโซว

แผนการของฮั่วฉูปิงนี้ อาจกล่าวได้ว่า มันถูกคิดออกมาในวินาทีสุดท้าย มันถูกคิดขึ้นหลังจากที่พิจารณากองกำลัง 6,000 นาย ของโอหยางโซวแล้ว

แม้ว่าฮั่วฉูปิงจะไม่เคยเห็นความแข็งแกร่งขององค์กรสังครามศักดิ์สิทธิ์ในการสู้รบ แต่ด้วยความสามารถในการพิจารณาของเขา เขารู้ว่าพวกเขาเป็นกองกำลังไฟลับที่แท้จริง

แม้จะไม่พิจารณาถึงเรื่องอื่นๆ เพียงแค่กลิ่นอายสังหารที่องค์กรสังครามศักดิ์สิทธิ์ปลดปล่อยออกมา มันก็ทำให้เขาสนใจเป็นอย่างมากแล้ว

เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว กองกำลังส่วนตัวของเขายังด้อยกว่ามาก

แล้วเหตุใด เขาถึงจะไม่เคารพกองกำลังที่แข็งแกร่งนี้ล่ะ?

ด้วยเหตุนี้ โอหยางโซวจึงได้รับความเคารพและความไว้วางใจเป็นอย่างมาก

หลังจากเข้าใจคำสั่งของเขาแล้ว โอหยางโซวก็ออกจากเต็นท์บัญชาการ

เขาพิมพ์ว่า “พวกเรามาถึงในเวลาที่เหมาะสมจริงๆ”

จากความคืบหน้าของประวัติศาสตร์ หลังจากที่พวกเขาทำลายกองกำลังของราชา
ซ่ายถู่ฉีได้แล้ว ฮั่วฉูปิงก็ต้องการที่จะสังหารราชาซ่ายถู่ฉี เขาจึงได้นำกองกำลังขึ้น
เหนือ เพื่อไล่ตามไปจนถึงภูเขาคี้นถี้ แล้วทำพิธีบูชาเหล่าทวยเทพที่นั่น

สำหรับการสู้รบในวันพรุ่งนี้ ถ้าไม่มีอะไรผิดพลาด มันเป็นโอกาสในการได้รับ
คะแนนทรัพยากรสงครามอย่างบ้าคลั่ง

มีเพียงเรื่องเดียวที่โอหยางโซวจะต้องระมัดระวัง

ในประวัติศาสตร์ ราชาซ่ายถู่ฉี ได้นำองครักษ์ส่วนตัวของเขาหนีไปได้ แต่ในครั้งนี้
โอหยางโซวจะสังหารเขา เพื่อเป็นของขวัญสำหรับฮั่วฉูปิง

ในค่ายกองทัพอื่น ชาวซงหนูในเครื่องแบบกองทัพอื่นสามารถมองเห็นได้ทุกอย่าง
ดังนั้น มันจึงทำให้พวกเขาตกใจอย่างมาก เมื่อเห็นโอหยางโซวนำเชลยศึกทหารซง
หนูเข้ามา

หลังจากตั้งค่ายแล้ว โอหยางโซวก็เรียกเจ้ากั้วเข้ามาปรึกษาหารือเกี่ยวกับการแผนการ
สู้รบในวันพรุ่งนี้

จากคำสั่งของฮั่วฉูปิง กองกำลังของโอหยางโซวจะอยู่ทางปีกซ้าย และเขาจะเป็นผู้
ควบคุมทุกสิ่งทุกอย่างที่นั่น

ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ การจะสังหารราชาซ่ายถู่ฉีได้อย่างราบรื่นนั้น เป็นสิ่งที่ยาก
อย่างมาก

เพราะทุกคนจะต้องปฏิบัติตามคำสั่งทางทหาร

ถ้าไม่มีคำสั่งของฮั่วฉูปิง โอหยางโซวก็ไม่กล้าที่จะทำอะไรใดๆ

ความหวังเดียวของเขาก็คือ การที่องครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์จะดึงดูดความสนใจ
ของฮั่วฉูปิงได้มากพอ

.....
เช้าวันรุ่งขึ้น กองทัพเริ่มเคลื่อนไหว

ราชาซ่ายถู่ฉีในปัจจุบัน ไม่รู้ว่าฮั่วฉูปิงกำลังจ้องมองไปที่เขา ในสายตาของเขา ฮั่วฉูปิงในปัจจุบัน ควรจะอยู่ห่างไกลไปนับพันกิโลเมตร

ใครจะรู้ว่า กองกำลังของเขาเป็นเหมือนผี

ก่อนเที่ยง กองทัพฮั่น 80,000 นาย ได้เข้าโจมตีกองกำลังของราชาซ่ายถู่ฉี โดยที่พวกเขาไม่ได้รับการแจ้งเตือนใดๆ

กองทัพทั้งสองทำการสังหารหมู่ซึ่งกันและกันอยู่บนทุ่งหญ้า

ความแข็งแกร่งของกองทัพฮั่น ทำให้กองทัพซงหนูตื่นตระหนก

ตามที่คาดไว้กับขุนพลอัจฉริยะ ชัยชนะของเขาไม่ได้มาจากโชค แต่มาจากทักษะและกลยุทธ์ในการบัญชาการ โอหยางโซวรู้สึกระทืบใจเป็นอย่างมาก

ในกองทัพซงหนู คงมีเพียงไปฉีและหานสินเท่านั้นที่เหนือกว่าเขา แม้แต่ขุนพลระดับพระเจ้าอีกคนอย่างซุนปิน ก็ยังดูด้อยกว่าเล็กน้อย

ภายใต้การนำของฮั่วฉูปิง กองทัพฮั่นโจมตีอย่างไม่หยุดยั้ง เคลื่อนแล้วเคลื่อนเล่ากดดันศัตรู

ราชาซ่ายถู่ฉีถูกกดดันอย่างถึงที่สุด จนไม่สามารถจะตอบโต้ใดๆได้

ชนเผ่าซงหนูเก่งในการสู้รบทางทหารม้า แต่พวกเขากลับไม่สามารถจะทำอะไร กองทัพฮั่นได้เลย

เวลา 15.00 น. กองกำลังของราชาซ่ายถู่ฉี ดูเหมือนกำลังจะพังทลายลง

“ท่านขุนพลมีคำสั่ง!”

โอหยางโซเป็นผู้บัญชาการกองกำลังปีกซ้าย เขาจึงไม่ได้มีส่วนร่วมในการสู้รบครั้งนี้ด้วยตัวเอง

หวังเฟิงนำองค์กรสังครามศักดิ์สิทธิ์เข้าสู่สนามรบ ช่วยให้โอหยางโซได้รับคะแนนคุณูปการสงครามอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ในฉบับปล้น เขาเกือบจะมีแต้มทะเล 200,000 แต้มแล้ว

แม้แต่การสังหารของเซเหลยศึกทหารซงหนูกียังเพิ่มคะแนนของเขาอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ เขายังได้รับอีก 20% จากทหารกองทัพนั้ 10,000 นาย ที่อยู่ภายใต้การบัญชาการของเขา

โอหยางโซไม่คาดหวังเลยว่า บทบาทขุนพลของกองกำลังปีกซ้าย จะมอบรางวัลอันยิ่งใหญ่เช่นนี้ให้กับเขา

ดูเหมือนว่า ก่อนที่สงครามจะสิ้นสุดลง เขาจะใช้ประโยชน์จากมัน รับเอาคะแนนคุณูปการสงครามได้มากมาย

ในขณะที่การสังหารหมู่กำลังดำเนินไป คนส่งสารก็รีบเข้ามา “ท่านขุนพลมีคำสั่งให้ปีกซ้ายมุ่งหน้าไปยังด้านหลังของศัตรู เพื่อตัดเส้นทางหลบหนีของพวกเขา!”

“ข้าจะทำตามนั้น!” โอหยางโซรู้สึกปิติยินดีเป็นอย่างยิ่ง

เขาได้รับการตอบรับความปรารถนาของเขา

ก่อนที่ราชาราชชาซ้ายถุ่จะหลบหนีไป ฮั่วฉูปิงก็ออกคำสั่งในทันที

ในสถานการณ์ปกติ คนที่รับผิดชอบการสกัดกั้นเส้นทางคือขุนพลที่เขาไว้วางใจมากที่สุด

ในครั้งนี้อั้วฉูปิงไม่ได้ใช้กองกำลังปีกขาวของเจ้าผอนู แต่เขาเลือกกองกำลังปีกซ้ายของโอหยางโซวแทน ด้วยเหตุนี้ มันดูเหมือนว่า ผลงานขององค์กรสังครามศักดิ์สิทธิ์ จะสร้างความประทับใจให้กับอั้วฉูปิงอย่างสมบูรณ์

ในระหว่างการประชุมกลยุทธ์เมื่อวานนี้ เจ้ากั้วแนะนำให้โอหยางโซว ปล่อยองค์กรสังครามศักดิ์สิทธิ์ต่อสู้อย่างเต็มที่ แสดงพลังของพวกเขาในสนามรบ เพื่อให้พวกเขาได้รับการยอมรับจากอั้วฉูปิง

สุดท้ายแล้ว มันก็เป็นดังที่เจ้ากั้วกล่าว

ในสงครามครั้งนี้ เจ้ากั้วได้ทำผลงานที่ยอดเยียมมากมายอย่างแท้จริง การพาเขามานั้นคุ้มค่าอย่างมาก

ในกองทัพซานไห่ เขาถูกมองว่าเป็นขุนพลกระดาษ แต่ในตอนนี้ เขาได้กลายเป็นดวงดาวที่เปล่งประกายแล้ว

.....

เกิดเสียง ชิ่ง! โอหยางโซวชักกระบี่ซี่เสี้ยวออกจากฝักอีกครั้ง

“ทหาร! ตามข้ามา!” โอหยางโซวขี่ม้าศึกของเขาและพุ่งออกไป

ในครั้งนี้อั้วฉูปิงต้องการจะสังหารราชาซ่ายถู่ฉีให้ได้

“ฆ่า! ฆ่า! ฆ่า!”

เมื่อพวกเขาเห็นการกระทำของลอร์ด องค์กรสังครามศักดิ์สิทธิ์ก็รู้สึกได้ว่า เลือดของพวกเขากำลังเดือดพล่าน

ทุกคนรู้ว่า เมื่อไหร่ที่ลอร์ดของพวกเขาเข้าร่วมสนามรบ มันจะเป็นการสู้รบที่รุนแรง

โอหยางโซวนำองครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์ 3,000 นาย, เซลยศึกทหารซงหนู 3,000 นาย และทหารกองทัพนั้ก 10,000 นาย พุ่งไปยังด้านหลังของศัตรู

ทุ่งหญ้าอันกว้างใหญ่ กลายเป็นโลกของทหารม้า

ด้วยมีธูหยานฉิวนำทาง โอหยางโซวไม่จำเป็นต้องกังวลเกี่ยวกับความพ่ายแพ้เลย

“ราชาซ่ายถู่ฉี หัวของเจ้าเป็นของข้า!” โอหยางโซวพิมพ์

TWO Chapter 592 กระทำทุกอย่างเสร็จสิ้นบนภูเขาเค้นถึ

โอหยางโซวนำกองกำลังของเขาจากด้านข้างสนามรบ เข้าโจมตีด้านหลังของศัตรูโดยตรง

ในปัจจุบัน ราชาซ่ายถู่ฉีวางแผนจะหลบหนีแล้ว เขาจึงเริ่มรวบรวมองครักษ์ส่วนตัวของเขา ใครจะคิดว่า โอหยางโซวจะนำกองกำลังมาลอบโจมตีอย่างฉับพลัน

“ราชาซ่ายถู่ฉี เจ้าคิดจะไปไหนกัน!”

โอหยางโซวหมุนวนกำลังภายในแรกกำเนิดของเขา ขณะที่ตะโกนออกมาเสียงดังกังวล ไปทั่วทั้งเขตทุรกันดาร

ในสนามรบ ทหารจากทั้ง 2 ฝ่าย ได้ยินเสียงตะโกนนี้

เมื่อฮั่วฉูปิงได้ยินเช่นนั้น ดวงตาของเขาก็หล่นลง เขารู้สึกประหลาดใจมาก เขาไม่คิดว่า ลอร์ดผู้นี้จะไม่เปิดเผยความแข็งแกร่งในการบ่มเพาะกำลังภายในในก่อนหน้านี้

“คนผู้นี้ช่างน่าอัศจรรย์นัก” ฮั่วฉูปิงพึมพำ

ความแข็งแกร่งขององค์กรสังครามศักดิ์สิทธิ์ ทำให้เขาตกตะลึงแล้ว ดังนั้น เขาจึงอยากทราบว่า ผู้นำของพวกเขาจะแข็งแกร่งเพียงใด

จากเสียงตะโกนดังกล่าว ฮั่วฉูปิงมีความเข้าใจเล็กน้อย

เมื่อฮั่วฉูปิงคิดย้อนกลับไปถึงจักรพรรดิของเขา ทั้งสองมักจะเก็บไฟลับเอาไว้ อย่างไรก็ตาม เมื่อพวกเขาแสดงทักษะออกมา มันน่าตกใจอย่างแท้จริง

นี่เป็นครั้งแรกที่ฮั่วฉูปิงเริ่มรู้สึกสนใจโอหยางโชวด้วยตัวเอง

.....

เมื่อกองทัพซงหนู่ได้ยินเสียงตะโกนดังกล่าว พวกเขาก็หันกลับมาองด้วยความสับสน

ฉากที่พวกเขาเห็น ทำให้พวกเขาไม่อยากจะเชื่อ

ขณะที่พวกเขายังคงต่อสู้อยู่แนวหน้า ราชาของพวกเขากลับเตรียมจะทอดทิ้งพวกเขา

ทหารม้าซงหนูกิริตร้อง

นี่เป็นระเบิดที่ส่งผลร้ายแรงต่อขวัญกำลังใจของพวกเขา

ฮั่วฉูปิงเจ็บแค้นมาก เขาริบคว้าโอกาสนั้น ทุ่มกำลังโจมตีอย่างรุนแรงทันที

ในเวลาเดียวกัน เขาก็สั่งให้รับสมัครเชลยศึกที่ยอมจำนน มันส่งผลกระทบต่อจิตวิญญาณแห่งการต่อสู้ของทหารม้าชงหนุเป็นอย่างมาก

เมื่อราชาซ่ายถู่ฉีได้ยินเสียงตะโกนนี้ ใบหน้าของเขาก็กลายเป็นน้ำเกลียด และเขาไม่กล้าที่จะเงยหน้าขึ้น แล้วรีบหลบหนีไป

เขารู้สึกผิดและอับอายอยู่ภายในใจของเขา

ดูเหมือนว่า มันจะเป็นเรื่องยากสำหรับราชาแห่งทะเลทราย ที่จะเงยหน้ามองผู้คนของเขาหลังจากนี้

เมื่อเห็นเช่นนั้น โอหยางโซวก็ปล่อยให้ทหารกองทัพนั้และเชลยศึกทหารชงหนุที่อยู่ภายใต้บังคับบัญชาของเขา ทำการโจมตีกองกำลังหลักของกองทัพชงหนุ ส่วนเขานำองครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์ไล่ตามราชาซ่ายถู่ฉีไป

ขาวน้อยที่เต็นมไปด้วยความภาคภูมิใจ วิ่งนำหน้ากองกำลัง และมันดูทรงพลังอย่างมาก

โอหยางโซวไม่คิดเลยว่า การไล่ล่านี้ จะกินระยะถึง 10 กิโลเมตร

ม้าศึกชงหนุเหล่านี้พิเศษอย่างแท้จริง นอกจากนี้ ม้าศึกชั้นสูงที่เป็นพาหนะของราชาซ่ายถู่ฉียิ่งพิเศษ มันเทียบได้กับม้าฉิงฟู่เลยทีเดียว

การไล่ล่าพวกเขาจึงไม่ใช่เรื่องง่ายเลย

นอกจากนี้ พื้นที่แถบนี้ก็เป็นพื้นที่ในอำนาจของราชาถู่ฉี

ไม่ว่าฮูหยานฉิวจะคุ้นเคยกับพื้นที่มากเพียงใด เขาก็ยังคงด้อยกว่าราชาซ่ายถู่ฉีที่เป็นเจ้าถิ่น ราชาซ่ายถู่ฉีไม่ธรรมดาเลย เขาใช้ภูมิประเทศของพื้นที่ หลอกล่อองครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์หลายต่อหลายครั้ง

ขณะที่พวกเขาไล่ล่า ระยะห่างระหว่างพวกเขาค่อยๆกว้างขึ้น และกว้างขึ้นเรื่อยๆ

เรื่องนี้ไม่ได้น่าแปลกใจ เพราะกองกำลังของฮั่วฉูปิงเคยไล่ล่าพวกเขาไปจนถึงภูเขา
เค็นถึ และยังไม่สามารถจับตัวเขาได้ ความชำนาญของเขา เกินกว่าระดับทั่วไปมาก

อีกครั้งชั่วโมงต่อมา ราชาซ่ายถู่ฉีก็หายไปจากระยะมองเห็นของโอหยางโชว

โชคดีที่พวกเขายังมีขาวน้อย

กลิ่นของเขายังคงอยู่ในระยะที่ขาวน้อยสามารถติดตามได้ไม่ยาก

เมื่อเห็นว่าเป็นเช่นนั้น โอหยางโชวก็กัดฟัน ก่อนที่จะหยิบม้วนกระดาษออกมา
และชีกมัน

แสงสีขาวเปล่งออกมา และพุ่งขึ้นสู่ท้องฟ้า ครอบคลุมองครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์ทั้ง
3,000 นาย แสงสีขาวกระพริบและหายไปในร่างขององครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์

ในฉับพลัน ม้าฉิงฟู่กลายเป็นม้าคลั่ง และพวกมันพุ่งไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว

ม้วนกระดาษนี้ก็คือ ม้วนกระดาษกองกำลังเคลื่อนที่เร็ว ที่โอหยางโชวใช้คะแนน
ทรัพยากรสงคราม 200 แต้มแลกมา

เดิม โอหยางโชวต้องการใช้ไอเทมนี้สำหรับการแข่งขันครั้งสุดท้าย แต่ตอนนี้
เคลสสายนี้อยู่ในมือของเขาเพียงคนเดียวแล้ว เขาจึงไม่จำเป็นต้องเก็บมันไว้ใช้อีก

กองกำลังของจางเลี้ยว เหลือกำลังพลไม่ถึง 1,000 นาย

เขาได้กล่าวอย่างชัดเจนว่า เขาได้ยอมแพ้ในการไล่ล่าครั้งนี้แล้ว เขารู้ดีว่า
ความสัมพันธ์ของดินแดนสอดคล้องและดินแดนซานไห่ อยู่ในช่วงเวลาที่สำคัญเป็น
อย่างมาก เขาจึงจำเป็นต้องแสดงออกอย่างรอบคอบ

เพื่อสังหารราชาซ่ายถู่ฉี โอหยางโชวยอมเสียค่าใช้จ่ายราคาแพง

แม้ม้วนกระดาษจะไม่ได้ใช้เพื่อทำลายศัตรูในครั้งนี้ มันก็ยังคงสามารถเอาไปใช้ผลที่
อัศจรรย์ในพื้นที่อื่นๆได้

ม้วนกระดาษกองกำลังเคลื่อนที่เร็ว : หลังจากเปิดใช้งาน ความเร็วในการเคลื่อนที่
ของกองกำลัง เพิ่มขึ้น 50% เป็นเวลา 4 ชั่วโมง

ภายใต้บัฟจากม้วนกระดาษนี้ องครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์เป็นดั่งทหารจากสวรรค์
ขณะที่พวกเขาพุ่งออกไปบนทุ่งหญ้า ในเวลาไม่ถึงชั่วโมง กองกำลังของราชาผู้ฉ้อ
ปรากฎให้เห็นในสายตาของพวกเขาอีกครั้ง

ก่อนหน้านี้ ราชาชายผู้เริ่มมีความสุขที่สามารถสลัดศัตรูออกไปได้ เขาไม่คิดเลยว่า
ศัตรูจะปรากฏตัวขึ้นอีกครั้งเร็วขนาดนี้

มองไปยังกองกำลังของศัตรูที่เข้ามาใกล้ขึ้นเรื่อยๆ ใบหน้าของเขากลายเป็นสีแดง
เขาไม่อาจจินตนาการได้เลยว่า มันแบบไหนถึงได้รวดเร็วขนาดนี้

ดูเหมือนว่า จะไม่มีใครตอบคำถามนี้ได้

ในฉับพลัน องครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์ก็ตามพวกเขาทัน

ในเวลานี้ คำกล่าวไม่มีประโยชน์ใดๆ

การสู้รบครั้งนี้ มีเพียงไม่กี่เจ้าที่เข้าจะต้องตายกันไปข้างหนึ่งเท่านั้น

โอหยางโซวนำกองกำลังของเขาด้วยตัวเอง และกระโดดเข้าสู่ขบวนทัพของศัตรู
เป้าหมายของเขาก็คือ ราชาชายผู้ฉ้อ ที่ได้รับการปกป้องจากองครักษ์ส่วนตัวของเขา

ราชาชายผู้ฉ้อ มีองครักษ์ไม่ถึง 2,000 นาย

เมื่อต้องเผชิญหน้ากับองครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์ พวกเขาจึงไม่สามารถจะรับมือได้

การเปลี่ยนแปลงในวันนี้ ระทึกขวัญจนเผ่าชนหนูมากเกินไป

โอหยางโซวซึ้งเตียนและกวัดแกว่งกระบี่ซี่เสี้ยว เขาเคลื่อนผ่านศัตรูไปข้างหน้าตาม
ความพอใจของเขา เขาได้ใช้เพลงกระบี่สังหาร จนถึงจุดสูงสุดศักยภาพของมัน

ไม่มีใครสามารถหยุดยั้งโอหยางโซวได้

ทหารม้าชงหนุคนแล้วคนเล่า ถูกหั่นเป็นชิ้นๆราวกับกระดาษ

ภายใต้บัพของม้วนกระดาษ การโจมตีขององค์กรสังครามศักดิ์สิทธิ์รุนแรงอย่างน่า
เหลือเชื่อ ทวนบนหลังม้าอันทรงพลัง ทะลวงขบวนทัพของศัตรูอย่างรุนแรง

หากองค์กรสังครามศักดิ์สิทธิ์ไม่ได้มีร่างกายที่แข็งแกร่ง แรงสะท้อนของทวนบน
หลังม้า ก็อาจจะสร้างความเสียหายให้กับพวกเขาเสียเอง ถึงอย่างนั้น มือของพวกเขา
ก็ยังคงได้รับผลกระทบจากมัน

ในทางตรงกันข้าม ทหารม้าชงหนุดูแย่อย่างมาก

พลังทำลายของทวนบนหลังม้า ไม่ต่างจากเทพแห่งความตาย ขณะที่พวกมันแทง
ออกไป พวกเขาก็ล้มลงเป็นจำนวนมาก

ในระหว่างการโจมตีแรก พวกเขาแทงมันไปที่ทหารม้าศัตรูได้ราวครึ่งหนึ่ง และมัน
ได้สังหารทหารเหล่านั้นในทันที

ผลการโจมตีนี้ ดูราวกับปาฏิหาริย์

แม้แต่องค์กรสังครามศักดิ์สิทธิ์เองก็ยังไม่อยากจะเชื่อ

การแสดงออกของโอหยางโซวยังคงไม่เปลี่ยนแปลง ขณะที่เขาเห็นความแข็งแกร่งที่น่า
ตกใจนี้

องครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์ต้องการจะแทงทวนบนหลังม้าของพวกเขานีกครั้ง
อย่างไรก็ตาม ร่างกายของพวกเขาก็ได้รับผลกระทบมากเกินไป จึงไม่สามารถจะแทง
ทวนออกไปได้

“ทิ้งทวน!” เมื่อหวังเฟิงเห็นเช่นนั้น เขาก็ตัดสินใจทันที
แต่!

ทวนบนหลังม้าทั้งหมดถูกโยนลงพื้น

“ใช้ดาบของพวกเจ้าซะ!” หวังเฟิงตะโกนออกมา

ซึ่ง! พวกเขาชักดาบถึงของพวกเขาก็ออกมาอย่างเป็นระบบ

กระบวนการทั้งหมด เป็นไปอย่างราบรื่น เหมือนกับการไหลของน้ำ มันกินเวลาไม่
ถึงครึ่งนาทีด้วยซ้ำ

จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า พวกเขาได้รับการฝึกอบรมมาดีเพียงใด

เมื่อทหารม้าซงหนู่เห็นการกระทำของศัตรู พวกเขาก็ตกตะลึง

ราชาซ่ายถู่ฉี อยากจะเป็นศัตรูและเผชิญหน้ากับฮั่วฉูปิงมากกว่าอสูรร้ายที่อยู่
ด้านหลังของเขา

การโจมตียังคงดำเนินต่อไป

การสังหารหมู่ใกล้จะสิ้นสุดลงแล้ว

โอหยางโซวนำองครักษ์ส่วนตัวของเขา พุ่งเข้าหาราชาซ่ายถู่ฉี องครักษ์กลุ่มสุดท้าย
ยังคงทำหน้าที่ปกป้องเขาอยู่อย่างแข็งขัน

“หก สังหารทุกชีวิต!”

กลืนอายโลหิตบนกระปี่ซีเสียชีวิตด้วยกัน และโอหยางโซวไม่ลังเลเลยที่จะใช้
กระบวนท่าที่ 6 ของเพลงกระปี่สังหาร

กลืนอายโลหิตถูกยิงออกมาจากกระปี่ในฉับพลัน ก่อนที่พวกมันจะกลายเป็นคม
ประปี่สีแสงเข้ม พุ่งออกไปเก็บเกี่ยวชีวิตของศัตรู ในฉับพลัน ทหารนับสิบล้มลง
สนามรบทั้งหมดเงียบลง

ราชาซ่ายถู่ฉีกริ่ร้องออกมา กระปี่สังหารเมื่อครู่ ทำให้เขาได้รับบาดเจ็บ

แม้ว่าราชาซ่ายถู่ฉีจะเคยเข้าร่วมการสู้รบมานับร้อยครั้ง แต่เขาไม่เคยเห็นเพลง
กระปี่ระดับสูงเช่นนี้มาก่อน

โอหยางโซวยิ้มขณะที่ฟันกระปี่ออกไปอย่างไม่ลังเล ก่อนที่ราชาซ่ายถู่ฉีจะทันได้
ตอบสนอง หัวขอเขาก็ลอยไปในอากาศแล้ว

ราชาซ่ายถู่ฉี ถูกสังหารแล้ว!

ในเวลาสั้นๆ โอหยางโซวได้รับคะแนนคุณูปการสงคราม 10,000 แต้ม

ช่วงเวลาที่ราชาซ่ายถู่ฉีถูกสังหาร องค์กรที่ยังเหลือของเขาก็สูญเสียชีวิตกำลังใจที่
จะต่อสู้ไป และต้องการที่จะยอมจำนน อย่างไรก็ตาม โอหยางโซวไม่ยอมรับมัน
ทหารเหล่านี้ไม่ได้มีจำนวนมากนัก เขาจึงสั่งให้สังหารพวกเขาทั้งหมดทันที

สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือ ฟ้ากำลังจะมีดอแล้ว เขาจะต้องรีบกลับไปยังค่ายก่อนค่ำ ผล
ของม้วนกระดาศก้องกำลังเคลื่อนที่เร็ว ยังคงเหลืออีก 2 ชั่วโมง

ทหารซงหนูที่ยอมจำนนไม่อาจจะรับผลของบัพได้ พวกเขาจึงเป็นภาระ

ในเวลาไม่ถึงครึ่งชั่วโมง ทหารม้าซงหนูส่วนใหญ่ก็ถูกสังหาร สำหรับบางส่วนที่
หลบหนี โอหยางโซวไม่คิดที่จะไล่ตามพวกเขาไป

หลังจากการสู้รบจบลงแล้ว องค์กรสังครามศักดิ์สิทธิ์ก็ได้เก็บกวาดสนามรบอย่างรวดเร็วที่สุด

สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือ พวกเขากลับไปเก็บทวนบนหลังม้าของพวกเขา กรมโลจิสติกส์ทางทหารสร้างพวกมันขึ้นมา แต่ละอันมีราคาถึง 10 เหรียญทอง

โอหยางโซใช้ผ้าห่อหัวของราชาซ่ายถู่ฉี และแขวนไว้ที่ด้านหลังของม้า จากนั้นพวกเขาก็พุ่งกลับไปรากับพายุดำฝุ่น

เขาไม่ได้ตรวจสอบไอเท็มที่ดริอปลงมา เขารับเก็บมันไว้ในถุงเก็บของของเขา และรีบออกเดินทาง

ไม่มีใครรู้ว่า ราชาซ่ายถู่ฉี จะตายลงที่นี่

ก่อนที่จะออกเดินทาง โอหยางโซเริ่มคิดถึงภรรยาเค็นถิ ไม่มีอะไรขวางกั้นระหว่างพวกเขาและภรรยาอีกแล้ว

พระอาทิตย์กำลังตกดินทางตะวันตก

แสงสุดท้ายกำลังจะหายไปนขอบฟ้า

พระจันทร์ทะยานขึ้นแทน เมื่อท้องฟ้ามืดลง

สนามรบหลักดูน่าสยดสยองเป็นอย่างมาก

ภายใต้การบัญชาการของฮั่วฉูปิง สุดท้ายแล้ว กองกำลังทหารม้าซ่งหนุกก็ยอมจำนนอย่างไม่มีเงื่อนไข หลังจากการสู้รบในครั้งนี้ ราชาซ่ายถู่ฉีได้สูญเสียกองกำลังหลักของตนแล้ว พวกเขาจะไม่อาจกลายเป็นภัยคุกคามต่อพรมแดนอันได้อีก

ฮั่วฉูปิงขี่ม้าของเขา และยืนอยู่บนสนามรบ เขายืนอยู่เงียบๆ ขณะที่มองออกไปไกล

เหมือนกับว่าเขากำลังรอใครบางคนอยู่

TWO Chapter 593 การรับสมัครฮั่วฉูปิง

แน่นอนว่า คนที่ฮั่วฉูปิงรอก็คือ โอหยางโซว และกองกำลังของเขา

ภายใต้ท้องฟ้ายามค่ำคืน องค์กรสังครามศักดิ์สิทธิ์เป็นเหมือนกับพายุไต้ฝุ่น ขณะที่พวกเขาพุ่งมายังค่าย เมื่อโอหยางโซวแสดงหัวของราชาซ่ายถู่ฉี ทัวทั้งค่ายก็อึกทักด้วยความตื่นเต้น

“ท่านขุนพล ข้าโชคดีทำภารกิจสำเร็จแล้ว!”

โอหยางโซวเดินไปที่ด้านหน้าฮั่วฉูปิง และรายงานผลการสู้รบ

“ทำได้ดี!”

ฮั่วฉูปิงกล่าวออกมาเพียงเล็กน้อย อย่างไรก็ตาม ภายในดวงตาของเขากลับเต็มไปด้วยความสุข และมีกระทั่งความตกใจเล็กน้อย

หลังจากได้ทำสงครามกับชนเผ่าซงหนูมานาน ฮั่วฉูปิงก็เข้าใจเกี่ยวกับความเร็วในการหลบหนีของราชาซ่ายถู่ฉีเป็นอย่างดี แม้แต่ตัวเขา ก็ยังไม่มั่นใจเลยว่าจะติดตามราชาผู้นี้ได้ทัน

ดังนั้น เขาจึงไม่เคยคาดหวังว่า จะได้เห็นหัวของราชาซ่ายถู่ฉี ในเวลาไม่ถึง 4 ชั่วโมงเช่นนี้

“แจ้งเตือนสงคราม : ขอแสดงความยินดีกับผู้เล่นชิงเจียวหว่ออยู่ไต่กลาง สำหรับ การค้นหาหลีกวงและคนของเขา ประสบความสำเร็จในการรับสมัครพวกเขา เควสสายหลีกวงในสงครามม่อเป่ย เสร็จสิ้นอย่างเป็นทางการ!”

“แจ้งเตือนสงคราม : ขุนพลเว่ยฉิง ประสบความสำเร็จในการนำกองกำลังของเขา
เข้าโจมตีเมืองเจ้าสิน ผู้นำชนเผ่าซงหนู ชานหยู หนีรอดไปได้ ไม่มีใครสามารถ
สังหารเขาลงได้ เควสสายเว่ยฉิงในสงครามม่อเป่ย ล้มเหลวอย่างเป็นทางการ!”

“แจ้งเตือนสงคราม : ขอแสดงความยินดีกับผู้เล่นฉีเยว่หฺวู่ยี่ สำหรับการช่วยเหลือ
ขุนพลฮั่วฉูปิง สังหารราชาซ่าย กูฉี เนื่องจากเควสสายฮั่วมีเพียงฉีเยว่หฺวู่ยี่เท่านั้นที่
เหลืออยู่ เขาจึงประสบความสำเร็จในการรับสมัครขุนพลระดับพระเจ้า ฮั่วฉูปิง
เควสสายฮั่วฉูปิง เสร็จสิ้นอย่างเป็นทางการ!”

แจ้งเตือนสงครามทั้งสามดังขึ้นติดต่อกัน ทำให้เหล่าลอร์ดที่ยังเหลือในแผนที่
สมรภูมิ ทราบถึงผลลัพธ์ของสงคราม

เมื่อ 3 วันก่อน เว่ยฉิงได้นำกองกำลังเข้าโจมตีเมืองเจ้าสิน

จากลอร์ดทั้ง 18 คน มีเพียง 8 คนเท่านั้น ที่ยังคงเหลือรอด หลังจากที่ยึดเมืองเจ้า
สินได้ ซึ่งมีทั้งลอร์ดที่ทรงอิทธิพลอย่าง เฟิงฉิวฮวง, ชุนเซินจุน และสือ่งป่า

อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าพวกเขาจะทำการค้นหาในทุ่งหญ้ามากเพียงใด พวกเขาก็ยังคง
หาชานหยูไม่พบ

พวกเขาไม่ได้รับข่าวใดๆเลยในช่วงไม่กี่วันมานี้

ไม่ต้องกล่าวถึงเหล่าลอร์ด แม้แต่ชนเผ่าซงหนูก็ยังหาตัวชานหยูไม่พบ ขณะที่ชานห
ยูขาดการติดต่อกับกองกำลังของเขาในระหว่างการสู้รบ บางคนคิดว่าเขาตายไป
แล้ว พวกเขาจึงมอบอำนาจให้กับราชาชวา กูหลี่ แทนชานหยู

สำหรับลอร์ดฉิวเจียวหว่ออยู่ไต่กลางที่ค้นพบหลีกวาง มันไม่ใช่เพียงเพราะเขาโชคดี
เท่านั้น เป็นเช่นเดียวกับชื่อของเขา คนผู้นี้มีหมาป่าสัตว์ร้ายจิตวิญญาณ

เพียงแค่ฟังพาสตร์ร้ายจิตวิญญาณนี้ เขาก็ค้นพบหลักวงได้ตั้งแต่เริ่มต้น และรับ
สมัครเขาได้อย่างราบรื่น

โกอาไม่รีบร้อนประกาศเรื่องนี้ในทันที เพราะต้องการรอให้เคลสสายฮั่วฉูปิง ก่อน
หน้านี้ ภารกิจ คือ การไปถึงภูเขาเค็นถิ

อย่างไรก็ตาม โอหยางโซวได้สังหารราชาซ่าย ถูฉี ซึ่งเป็นเป้าหมายเดิมของฮั่วฉูปิง ถ้
เป็นไปตามบท ฮั่วฉูปิงจะกลับไปยังพระราชวังทันทีหลังจากนี้

ดังนั้น โกอาจึงตัดสินใจให้เคลสจบลงเพียงเท่านี้

เนื่องจากกองกำลังของจางเลี้ยวยอมแพ้และกองกำลังของโอหยางโซวมีส่วนร่วม
อย่างมาก เขาจึงกลายเป็นผู้ชนะในเคลสสายนี้

เมื่อเคลสสายนี้จบลง โกอาก็ได้จับเคลสสายเว่ยฉิงด้วยเช่นกัน

การตัดสินใจของมัน ได้บดขยี้ความหวังสุดท้ายของเหล่าลอร์ด

โอหยางโซวเคยมีความทะเยอทะยานเล็กน้อยเกี่ยวกับเรื่องนี้ เดิม เขาตั้งใจจะโน้มน
้าวให้ฮั่วฉูปิงนำกองกำลังไปช่วยเหลือเว่ยฉิง ด้วยความสามารถของขาวน้อย เขา
จะสามารถค้นหาซานหยูพบได้อย่างแน่นอน

ใครจะรู้ว่า โกอาจะรีบจบเคลสอย่างรวดเร็ว

สงครามม่อเป่ยกี้จะสิ้นสุดลงแล้ว

พร้อมกับแจ้งเตือนสงคราม บทบาทระหว่างโอหยางโซวและฮั่วฉูปิงเปลี่ยนไป
ในทันที

ในเต็นท์หลัก ฮั่วฉูปิงเข้ามาคำนับโอหยางโซว

“ขุนพลฮั่วฉูปิง คำนับท่านลอร์ด!” ฮั่วฉูปิงคำนับเขาอย่างเคร่งขรึม

“ท่านขุนพลโปรดลูกขึ้นเถิด ข้าชื่นชมท่านมานานแล้ว!”

โอหยางโหยยิ้มขณะที่กล่าว จากนั้น เขาก็ตรวจสอบสถานะของฮั่วฉูปิงอย่างกระตือรือร้น

ชื่อ : ฮั่วฉูปิง(ระดับพระเจ้า)

ฉายา : 1 ใน 10 ขุนพลแห่งจินโบราณ

ราชวงศ์ : ราชวงศ์ฮั่นตะวันตก

อัตลักษณ์ : ขุนพลแห่งดินแดนซานไห่

อาชีพ : นายทหารชั้นพิเศษ

ความจงรักภักดี : 75

ความเป็นผู้นำ : 95

กำลัง : 85

สติปัญญา : 88

การเมือง : 42

ลักษณะพิเศษ : สงครามทหารม้า(ขวัญกำลังใจของทหารม้า เพิ่มขึ้น 30%, ความเร็วในการเคลื่อนที่ของทหารม้า เพิ่มขึ้น 50%, พลังโจมตีของทหารม้า เพิ่มขึ้น 35%, ความอึดของทหารม้า เพิ่มขึ้น 40%)

ฝึกฝน : เพลงกระบี่ผอหลู่(24รูปแบบ)

อุปกรณ์ : กระบี่อันแปดเหลี่ยม

กระประเมน : ฮั่วฉูปิงใช้เชลยศึกทหารซงหนู เผชิญหน้ากับทหารซงหนูด้วยตนเอง ทำให้ชนเผ่าซงหนูหวาดกลัวเขา ในช่วง 10 ปี ในสงคราม เขาโจมตีหวังถึง ปืนขึ้น ภูเขาเค้นถึ และสร้างความตกตะลึงให้เขาชนเผ่าซงหนู

สถานะของฮั่วฉูปิงนั้นใกล้เคียงกับไปฉี ที่น่าสนใจก็คือ สถานะการเมืองของเขาต่ำกว่า 3 จุด เห็นได้ชัดว่าเขาค่อนข้างจะด้อยในเรื่องการเมือง

แต่นี้ก็ไม่ใช่เรื่องที่น่าประหลาดใจมากนัก

เปรียบเทียบกันแล้ว สถานะการเมืองของเว่ยฉิงสูงกว่า 80 จุด เขาสามารถจะเป็น เสนาบดีได้เลยทีเดียว

อย่างไรก็ตาม สิ่งดึงดูดความสนใจของโอหยางโซวก็คือ ลักษณะพิเศษของเขา

ตามที่คาดหวังไว้จากอัจฉริยะทหารม้า บัฟของลักษณะพิเศษของเขา ช่วยเพิ่มพลังต่อสู้ของทหารม้าเป็นเท่าตัว

การเดินทางมาครั้งนี้คุ้มค่า เพราะเขาสามารถรับสมัครขุนพลระดับพระเจ้ามาได้

มันดีก็มากแล้ว โอหยางโซวจึงนำกองกำลังของเขาไปพักผ่อน

เช้าวันรุ่งขึ้น แจ้งเต๋องสงครามก็ดั่งขึ้นอีกครั้ง

“แจ้งเต๋องสงคราม : สงครามม่อเป่ย์สิ้นสุดลงอย่างเป็นทางการแล้ว ตอนนี้ ถึงเวลา จัดเรียงตารางคณูปการสงครามแล้ว”

เนื่องจากลอร์ดทั้งหมดอยู่ในฝ่ายเดียวกัน จึงไม่มีผู้ชนะและผู้แพ้ ดังนั้น มันจึงตัดเข้าสู่การพิจารณาคณูปการพิเศษโดยตรง

เสียงแจ้งเต๋องจากระบบ ดั่งขึ้นที่หูของโอหยางโซว

“แจ้งเตือนระบบ : ผู้เล่นฉิวหวู่ยี่สังหารศัตรูจำนวนมากตลอดเส้นทาง, ต่อสู้กับ พายุทะเลทราย, สังหารโจรทะเลทราย, รับการยอมจำนนของทหารซงหนู และสังหารราชาซ้ายถู่ฉี ได้รับคะแนนคุณูปการสงครามพิเศษ 40,000 แต้ม!”

เมื่อเทียบกับแผนที่สมรภูมิก่อนหน้านี้ ผลตอบแทนค่อนข้างจะจืดจาง จุดเด่นของสงครามครั้งนี้ก็คือ การสู้รบร่วมกันขุนพลในประวัติศาสตร์ทั้งสาม

อย่างไรก็ตาม โอหยางโซ่วยังคงได้รับคะแนนคุณูปการสงครามมากมาย

หลังจากพิจารณาคุณูปการสงครามพิเศษแล้ว ตารางการจัดอันดับก็ได้รับการยืนยัน

อันดับ	ชื่อ	คะแนนคุณูปการ
1	ฉิวหวู่ยี่	300,000
2	ซุนเซินจุน	200,000
3	เฟิงฉิวฮวง	180,000
4	ไป๋ฮั่ว	150,000
5	จางหลาง	125,000
6	ตี้เจิน	120,000
7	สี่อั่งป้า	115,000
8	ฉิงเจียวหว่อฮู่ยี่ไท่หลาง	100,000
9	ซุนหลงเตียนเซว่	85,000
10	ซาโพจุน	80,000

มองไปที่การจัดอันดับคะแนนคุณูปการสงคราม เหล่าลอร์ดรู้สึกหดหู่เป็นอย่างมาก แม้แต่โอหยางโซ่ว ผู้ซึ่งทำการสู้รบมานับสิบครั้งในสงครามครั้งนี้ ก็ยังได้รับคะแนนคุณูปการสงครามเพียงครึ่งหนึ่งของสงครามจูหลู่

เหตุผลหลักก็คือ จำนวนทหารที่เข้าร่วม ไม่ว่าจะเป็นผู้เล่นหรือชาวพื้นเมือง มีราว 100,000 นาย เท่านั้นที่เข้าร่วม ด้วยจำนวนเพียงเท่านั้น มันเป็นเรื่องยากอย่างมาก ในการสร้างผลงานในสงครามที่มีทหารนับล้าน

สงครามครั้งนี้ แน่แน่นอนว่ามันจะไม่ส่งผลกระทบต่อตำแหน่งของเหล่าลอร์ดมากนัก

ในสงครามครั้งนี้ ฉิงเจียวหว่ออยู่ไต่กลาง เป็นผู้ชนะที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

สำหรับทุกๆสงคราม การปรากฏตัวของม้ามีด เป็นสิ่งที่น่าสนใจเสมอ

แม้ว่าเขาจะเปล่งประกาย แต่เขาก็ยังคงไม่สามารถจะเทียบกับโอหยางโชวได้ แม้จะไม่คิดถึงเหตุผลอื่นใด โอหยางโชวก็นับเป็นผู้ได้อันดับ 1 ในแผนที่สมรภูมิตั้ง 5 ครั้ง ติดต่อกันแล้ว

ไม่ได้กล่าวเกินจริงเลยว่า โอหยางโชวคือ ผู้นำอันดับคะแนนคุณูปการสงครามอย่างแท้จริง

หลังจากที่ฮั่วฉูปิงย้ายเข้าสู่ดินแดนซานไห่อย่างเป็นทางการ ใครจะรู้ว่า เหล่าลอร์ดจะรู้สึกอย่างไร

ในช่วงเริ่มต้นของสงคราม โอหยางโชวได้รับคะแนนคุณูปการเพิ่มขึ้น 15% ดังนั้นคะแนนคุณูปการสุดท้ายของเขาก็คือ 345,000 แต้ม

หลังจากที่สงครามสิ้นสุดลง เมืองครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์ 500 นายที่เสียชีวิต

จากการตั้งค่าของโกอา การฟื้นคืนทหารที่ตาย จะใช้คะแนนคุณูปการสงคราม 20 แต้ม/คน ซึ่งคิดเป็น 2 เท่าของการสังหารทหารทั่วไป

โกอาใจดำอย่าแท้จริง มันคิดราคาถึง 2 เท่า

ดังนั้น เพื่อจะฟื้นคืนองค์รัชสงครามศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมด โอหยางโซจึงจำเป็นต้องใช้คะแนนคุณูปการสงครามถึง 10,000 แต้ม

สุดท้าย ตามอัตราแลกเปลี่ยน 10:1 โอหยางโซได้รับคะแนนการกุศล 33,400 แต้ม สำหรับร้านค้าในแผนที่สมรภูมิ ไม่มีอะไรที่ทำให้เขาสนใจ

นอกจากนี้ เขายังได้รับคะแนนการกุศลอีก 10,000 แต้ม ในช่วงเริ่มต้น รวมแล้ว โอหยางโซได้รับคะแนนการกุศล 43,400 แต้ม ในสงครามม่อเป่ยกครั้งนี้

ด้วยเหตุนี้ โอหยางดซวจึงมีคะแนนการกุศลสะสมรวมถึง 420,000 แต้ม เขาใกล้จะถึงครึ่งทางสู่ตำแหน่งดยุคแล้ว

ด้วยอัตราดังกล่าว ใครจะรู้ว่า อีกนานเพียงใด ดูเหมือนว่า เขาคงจะต้องฟังพงาสงครามโลก เพื่อให้ได้คะแนนการกุศลจำนวนมากอย่างรวดเร็ว

หลังจากที่ได้รับคะแนนคุณูปการสงครามแล้ว เหล่าลอร์ดก็กวาดสินค้าทั้งหมดในร้านค้า

เมื่อถึงจุดนี้ แผนที่สมรภูมิก็จบลงอย่างแท้จริง และเหล่าลอร์ดก็เทเลพอร์ทกลับแผนที่หลักกันแล้ว

โอหยางโซผู้ซึ่งเป็นอันดับที่ 1 ครั้งที่ 5 ยังคงรออยู่

ใครจะรู้ว่า เขาจะได้รับรางวัลพิเศษอะไรบ้างในครั้งนี้ ด้วยความใจกว้างของจักรพรรดิอันหู่ มันไม่ใครจะเป็นเพียงไอ้เต็มเล็กน้อยๆ

เมื่อเห็นว่าเขายังอยู่ ฮั้วฉูปิงก็เชิญคนผู้หนึ่งมาพบโอหยางโซ

คนผู้นั้นก็คือ เจ้าผอนู

ในฐานะผู้ที่จงรักภักดีของฮั้วฉูปิง เจ้าผอนูยินดีที่จะติดตามเขาไปด้วย

เมื่อโอหยางโซวไต้ยินเช่นนั้น เขาก็หัวเราะออกมาอย่างพึงพอใจ

เขาไม่คิดเลยว่า จะรับสมัครขุนพลได้ถึง 2 คน ในการจัดการเพียงครั้งเดียว

แน่นอนว่า เจ้าผอูนไม่ถือว่าเป็นขุนพลที่โดดเด่น แม้ว่าเขาจะถูกจัดเป็นขุนพลระดับ
กษัตริย์ แต่เขาก็เป็นหนึ่งในคนที่ค่อนข้างจะอ่อนแอ

TWO Chapter 594 จักรพรรดิอันหู่ปรากฏขึ้น

ไม่ว่าอย่างไร โอบายางโซวกียังคงตรวจสอบสถานะของเจ้าผอูนุ่

ชื่อ : เจ้าผอูนุ่(ระดับกษัตริย์)

ราชวงศ์ : ราชวงศ์อันตะวันตก

อัตลักษณ์ : ขุนพลแห่งดินแดนซานไห่

อาชีพ : นายทหารชั้นสูง

ความจงรักภักดี : 70

ความเป็นผู้นำ : 70

กำลัง : 72

สติปัญญา : 45

การเมือง : 35

ลักษณะพิเศษ : ทะลุทะลวง(พลังโจมตีของกองกำลัง เพิ่มขึ้น 10%,
ความเร็วในการเคลื่อนที่ของกองกำลัง เพิ่มขึ้น 20%)

ฝึกฝน : เพลงกระบี่ผอูนุ่(24 รูปแบบ)

อุปกรณ์ : กระบี่อันหู่เหล็ก

การประเมิน : เจ้าผอูนุ่เกิดในสนามรบ และเขาใช้เวลาเมื่อครั้งยังเยาว์ในชน
เผ่าซงหนู จากนั้น เขาก็เข้าร่วมกับกองทัพอื่น และกลายเป็นที่ปรึกษาของฮั่ว

ฉูปีง สุดท้ายแล้ว ตระกูลของเขาทั้งหมดก็ถูกประหาร เพราะในปี 91 ก่อน
คริสตกาล พวกเขาพยายามก่อกบฏต่อจักรพรรดิฮั่นหวู่

สถานะของเจ้าผอนู่ไม่น่าแปลกใจ แม้แต่สถานะความเป็นผู้นำและกำลัง
ของเขาก็อยู่ในระดับ 70 จุดเท่านั้น สำหรับสถานะสติปัญญาและการเมือง
ของเขานั้นค่อนข้างแย่

อย่างไรก็ตาม ลักษณะพิเศษของเขา พอจะช่วยให้ดูดีขึ้นได้

โดยรวมแล้ว เจ้าผอนู่อยู่ในระดับเฉลี่ย เขาถูกปิดล้อมด้วยศัตรูถึง 80,000
นาย และถูกจับกุมได้ ขณะที่กองกำลังของเขาถูกกวาดล้าง

โอหยางโซวไม่ผิดหวังมากนักเกี่ยวกับเรื่องนี้

การขยายกลุ่มกองกองทัพทั้งสาม หมายความว่าพวกเขาต้องการขุนพล
จำนวนมาก ไม่ว่าอย่างไร เจ้าผอนู่ก็ยังคงเป็นนายพลได้ เมื่อเทียบกับขุนพลใน
ท้องถิ่นแล้ว เขายังคงดีกว่ามาก

เนื่องจากยังคงมีเวลาอยู่ โอหยางโซวจึงคิดถึงไอเท็มที่ราชาซ่ายฉู่ฉีทิ้งเอาไว้
เขาริบนอนเมื่อคืนนี้ เขาจึงยังไม่ได้ตรวจสอบมัน

มันเป็นหนังสือ

คู่มือเทคโนโลยีการสร้างดาบรบขงหนู : หลังจากเปิดใช้งาน ผู้ใช้จะได้เรียนรู้
เกี่ยวกับเทคโนโลยีการสร้างดาบของชนเผ่าขงหนู

ดินแดนซานไห่มีดาบถึงอยู่แล้ว พวกเขาจึงไม่จำเป็นต้องใช้ดาบรบชงหนูมากนัก อย่างไรก็ตาม พวกเขาสามารถใช้เทคโนโลยีของมัน ปรับปรุงดาบถึงดให้ดีขึ้นได้

แน่นอนว่า คู่มือการฝึกอบรบทหารม้าเหล็กมองโกลที่โอหยางโซวครอบได้ ก็ยังเป็นไปได้ที่พวกเขาจะสร้างกองกำลังทหารม้ามองโกลชั้นสูงขึ้นมา

การมีทหารม้าหลากหลายประเภท เป็นอีกหนึ่งเป้าหมายของโอหยางโซว

ทหารม้าชงหนูยังคงมีความแข็งแกร่งของพวกเขาเอง ไม่อย่างนั้น พวกเขาคงจะไม่อาจปกครองแผ่นดินอันกว้างใหญ่ได้

นอกจากนี้ โอหยางโซวยังคิดถึงวิธีทำเงินด้วย

ดินแดนซานไห่ไม่ต้องการดาบรบชงหนู แต่ไม่ได้หมายความว่า ดินแดนอื่นๆ จะไม่ต้องการมัน นอกจากนี้ มันยังถือเป็นอาวุธที่น่าสนใจสำหรับผู้เล่นนักผจญภัยด้วย

โดยเฉพาะจอมยุทธ์ที่ชอบใช้ดาบรบ

ดังนั้น คู่มือเทคโนโลยีฉบับนี้ จึงสามารถจะช่วยสร้างเส้นทางทำเงินให้กับดินแดนซานไห่ได้อย่างมหาศาล

“ราชาซ่ายถู่ฉี เป็นสหายที่ใจดีจริงๆ!”

จากนั้น โอหยางโซวก็ได้รับรางวัลสุดท้ายของเขา

โอหยางโซวหยิบมันขึ้นมาดู มันเป็นเหรียญ 1 เหรียญ

เหรียญม้าศึกชงหนุ : หลังจากเปิดใช้งาน ผู้ใช้จะได้รับม้าศึกชงหนุชั้นสูง 10,000 ตัว

“นี่มัน!” หลังจากโอหยางโซวตรวจสอบมันแล้ว เขาก็ออดไม่ได้ที่จะประหลาดใจในความใจกว้างของจักรพรรดิอันหู่

แน่นอน โอหยางโซวรู้ว่าม้าศึกชงหนุเป็นรางวัลนั้นเป็นรางวัลของสงครามในครั้งนี้ จักรพรรดิอันหู่ใช้รางวัลเหล่านี้ เพื่อตอบแทนลอร์ดที่มีผลงานมากที่สุด ในขณะที่ตัวเองไม่ได้สูญเสียอะไรมากนัก

ก่อนหน้านี้ โอหยางโซวมีความกังวล เนื่องจากกองทัพของดินแดนซานไห่ขยายตัวเร็วเกินไป แม้พวกเขาจะมีฟาร์มขยายพันธุ์ม้าทะเลสาบเข็นจวนและคอกม้าหุบเขาจีเฟิง จำนวนม้าก็ยังคงไม่เพียงพอ

ด้วยมีเหรียญม้าศึกชงหนุนี้ กรมปศุสัตว์จะใช้มันสร้างฟาร์มเพาะพันธุ์ม้าเพิ่มเติมได้ ด้วยเหตุนี้ พวกเขาจะสามารถตอบสนองความต้องการในระยะสั้นได้

เทคนิคการฝึกอบรม,ม้าศึก และดาบรบ ทั้งหมดเชื่อมโยงกัน เป็นผลให้ดินแดนซานไห่สามารถให้กำเนิดกองกำลังทหารม้ามองโกลชั้นสูงที่แข็งแกร่งได้

หลังจากที่ได้รับสิ่งที่เขาต้องการ โอหยางโซวก็ไม่เสียเวลาอีก เขานำกองกำลังของเขากลับสู่แผนที่หลัก

เมื่อเขากลับถึงแผนที่หลัก มันก็เป็นวันที่ 20 ของเดือนที่ 1 แล้ว หลังจากที่เขาเดินออกจากประตูเทเลพอร์ต ประกาศจากระบบก็ดังขึ้น

“ประกาศระบบ : สงครามม่อเป่ย์สิ้นสุดลงอย่างเป็นทางการแล้ว บุคคลทางประวัติศาสตร์ของราชวงศ์ฮั่นตะวันตก เข้าร่วมเกมส์โดยอัตโนมัติ โปรด ค้นหาพวกเขาด้วยตัวเอง!”

ประวัติศาสตร์เกมส์ ได้เข้าสู่สมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันตกแล้ว

ในบรรดาบุคคลทางประวัติศาสตร์สมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันตก โอหยางโชวให้ความสำคัญกับหวังเจ้าหยุนมากที่สุด เธอเป็นเป้าหมายในการทำควสสี่สาวงาม สำหรับบุคคลอื่นๆ มันขึ้นอยู่กับโชคชะตา

ต่อไป จะเป็นยุคแห่งความวุ่นวายของราชวงศ์ฮั่นตะวันออก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงสิ้นสุดราชวงศ์ฮั่นตะวันออก สงครามเกิดขึ้นทั่วแผ่นดิน และมีขุนพลที่มีชื่อเสียงมากมายมีส่วนร่วม ยุคนี้สามารถเทียบได้กับยุคเลียดก๊ก

โจวหยู(จิวยี่), เจ้าหยุน(จู๋ล่ง), หลู่ปั๋ว(ลิโป้), จูเก๋อเหลียง(ซงเบ้ง), ...

แต่แต่ละคนต่างก็มีชื่อเสียงเป็นอย่างมาก

ไม่มีลอร์ดคนใด ไม่ปรารถนาการมาถึงของราชวงศ์ฮั่นตะวันออก

สำหรับแผนที่สมรภูมิครั้งที่ 6 ซึ่งจะเกิดขึ้นต่อไป โอหยางโชววางแผนไว้แล้ว

สำหรับข้อมูลเฉพาะ เขายังต้องรอก่อน

เนื่องจากไกอามีข้อกำหนดสำหรับการเปิดแผนที่สมรภูมิครั้งที่ 6 คือ ต้องมี 50 ดินแดนในประเทศจีน อัฟเกรดเป็นเมืองขนาดใหญ่ ในปัจจุบัน มีเพียง 15 ดินแดนเท่านั้น ที่อัฟเกรดเป็นเมืองขนาดใหญ่แล้ว ดังนั้น มันคงจะไม่บรรลุข้อกำหนดในระยะเวลาสั้นๆ

จากนั้น ประกาศจากระบบก็ดังขึ้นอีกครั้ง

“ประกาศระบบ : จักรพรรดิฮั่นหวู่ ได้ย้ายเข้าสู่เมืองหลวงลั่วหยางอย่างเป็นทางการแล้ว ราชสำนักลั่วหยางกลายเป็นราชวงศ์ฮั่น เสนาบดีที่มีชื่อเสียง เว่งฉิง, จางฉิน, ซือหม่าเฉียน และซือหม่าเสียงหฺรู ติดตามเขามาด้วย!”

ต่อจากฉินซีหวง จักรพรรดิผู้ยิ่งใหญ่ของจีนโบราณอีกคน ก็ได้ปรากฏตัวขึ้นในเขตทงกัณดาร เนื่องจากก่อนหน้านี้ ฉินซีหวงได้ย้ายเข้ามาก่อนแล้ว เหล่าผู้เล่นจึงไม่ได้ตกใจมากนักกับการปรากฏตัวของจักรพรรดิฮั่นหวู่

ตามเหตุผล เมืองหลวงของราชวงศ์ฮั่นตะวันตก ควรจะเป็นฉางอาน ส่วนลั่วหยางมันควรจะเป็นเมืองหลวงของราชวงศ์ฮั่นตะวันออก ดูเหมือนว่า ฉางอานจะถูกสงวนไว้ให้กับราชวงศ์ถัง

มีเมืองหลวงเพียง 9 แห่ง และจักรพรรดิเพียง 9 องค์เท่านั้น ไกอ่าไม่สามารถจะให้ทุกราชวงศ์ปรากฏขึ้นได้ มันจำเป็นจะต้องมีการเสียสละบางส่วน

แม้แต่โอหยางโซวก็ไม่สามารถจะเรื่องนี้ได้อย่างแน่ชัด

ในปีที่ 5 ของไกอ่า มีบางราชวงศ์ที่ไม่ได้เข้าร่วม

พร้อมกับที่จักรพรรดิฮั่นหวู่เข้าสู่เมืองหลวงลั่วหยาง มณฑลจหยานที่เพิ่งจะสงบ ก็กลับมาวุ่นวายอีกครั้ง ทุกคนต้องเข้าใจว่า การอัปเดตระบบครั้งที่ 3 ไกอ่าได้เอาสิ่งกีดขวางด้านนอกเมืองหลวงออกไปแล้ว

เมืองหลวง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมืองหลวงที่มีราชวงศ์ปรากฏขึ้น มันกำลังจะสร้างผลกระทบอย่างมหาศาลต่อเขตทงกัณดาร

อย่างน้อยที่สุด จักรพรรดิฮั่นหวู่ จะไม่ยอมให้ผู้เล่่นมาวุ่นวายในจังหวัดลั่ว
หยาง มันจะเหมือนกับพื้นที่โดยรอบเสียงหยาง ที่ฉินซีหวงได้เข้าครอบครอง
หลังจากปีใหม่จีน สงครามอาจจะเกิดขึ้นในมณฑลจางหยวนอีกครั้ง

แน่นอน ความกังวลนี้จำกัดเฉพาะพื้นที่ใกล้เคียงเท่านั้น ในขณะที่หัวใจของ
เหล่าลอร์ดคนอื่นๆรู้สึกเจ็บปวด ที่ไม่สามารถรับสมัครเว่ยฉิงได้ ขุนพลและ
เสนาบดีที่มีชื่อเสียงผู้นี้ ได้ปรากฏตัวในราชวงศ์ฮั่น

ถ้าโอหยางโซ่รับสมัครฮั่วฉูปิงไม่สำเร็จ เขาก็อาจจะเข้าสู่ราชวงศ์ฮั่นด้วย
เช่นกัน

วิธีเดียวที่จะรับสมัครคนเหล่านั้นได้ก็คือ ทำลายเมืองหลวง และขึ้นเป็นราชา
คนใหม่ของพวกเขา

แน่นอนว่า ในอนาคต อาจมีลอร์ดบางคนที่มีความสามารถ และมีความกล้า
มากพอที่จะเผชิญหน้ากับจักรพรรดิฮั่นหวู่

.....

หลังจากเข้าสู่แผนหลักแล้ว ฮั่วฉูปิงก็ได้เรียนรู้ประวัติศาสตร์ เมื่อเขารู้ว่า
จักรพรรดิฮั่นหวู่ปรากฏตัวขึ้นในเขตทุรกันดาร ไม่มีใครรู้ว่า ฮั่วฉูปิงคิดเช่นไร

ในทางกลับกัน เจ้าผอนผู้ซึ่งได้เรียนว่า ชนเผ่าของเขาถูกกวาดล้างออก
ทั้งหมด ไม่คิดถึงจักรพรรดิฮั่นหวู่อีกต่อไป โอหยางโซ่ได้รับการแจ้งเตือน
ความจงรักภักดีของเขา เพิ่มขึ้น 10 จุด

นี่เป็นเรื่องที่น่าขบขัน

การปฏิบัติของโอหยางໂໜ່ต่อฮั่วฉูปิงไม่ส่งผลใดๆเลย ขณะที่เขากลับไปยัง
คฤหาสน์ เขาได้ประกาศแต่งตั้งตำแหน่งของฮั่วฉูปิงในทันที

ฮั่วฉูปิงได้รับการแต่งตั้งเป็นขุนพลแห่งกองทัพทหารองครักษ์ และได้รับฉายา
ขุนพลใหญ่ ในเวลาเดียวกัน เจ้าผอ่นจะกลายเป็นนายพลของกองทัพทหารที่
4 ของกองทัพทหารที่ 2 แห่งกลุ่มกองทัพมังกร

ตามหลักเหตุผล ในฐานะขุนพลระดับพระเจ้า ฮั่วฉูปิงสามารถควบคุม
กองทัพทหารเหมือนอย่างไปฉีและหานสินได้

อย่างไรก็ตาม โอหยางໂໜ່ไม่ได้แต่งตั้งเขาในตำแหน่งดังกล่าว

ประการแรก กองทัพดินแดนเพิ่งจะมีการขยายครั้งใหญ่ มันจึงไม่ใช่เรื่องง่าย
ที่จะขยายเพิ่มอีก, ประการที่สอง กองทัพทหารองครักษ์ที่เพิ่งจัดตั้งขึ้นใหม่
ยังไม่มีขุนพลแห่งกองทัพทหาร

ด้วยตำแหน่งขุนพลแห่งกองทัพทหารองครักษ์ของดินแดน ไม่มีใครกล้าดูถูก
ความสามารถของเขา

สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือ ฮั่วฉูปิงเป็นกริชที่กระตือรือร้น เขาเป็นขุนพลที่ดีแต่
ไม่ใช่ผู้บัญชาการที่ดี การนำกองกำลังในสนามเป็นความแข็งแกร่งของเขา

อย่างไรก็ตาม การจะให้เขาเป็นผู้นำและบัญชาการกองทัพทหาร ซึ่งมี
การทหารหลากหลายประเภท ดูจะมากเกินไปสำหรับเขา

การให้เขามาอยู่ในกองกำลังส่วนตัวของโอหยางໂໜ່ อย่างกองทัพทหาร
องครักษ์จึงถือว่าเหมาะสม

ทุกสิ่งทุกอย่างได้รับการพิจารณาตั้งแต่ก่อนที่เขาจะเข้าร่วมแผนที่สมรภูมิ โอ
หยางโซวได้วางแผนไว้อย่างชัดเจน เขาคิดไว้แล้วว่า จะมอบตำแหน่งนี้ให้กับ
ฮั่วฉูปิง ถ้าเขาทำเคสสำเร็จ

หลังจากจัดการเรื่องฮั่วฉูปิงแล้ว โอหยางโซวก็นึกเจ้ากรรมปศุสัตว์ เสียโหวห
ยิง เข้ามาพบ

“คำนับท่านลอร์ด!” เสียโหวหยิกรู้สึกประหลาดใจเล็กน้อย

“ลองดูนี่ซิ!” โอหยางโซวส่งเหรียญม้าศึกขงหนูให้กับเสียโหวหยิง

“นี่...นี่คือ...!” เมื่อเสียโหวหยิงเห็นเหรียญนั้น อารมณ์และความตื่นเต็นก็
ปรากฏขึ้นบนใบหน้าของเขา

ในฐานะเจ้ากรรมปศุสัตว์ เสียโหวหยิงกังวลเรื่องม้าศึกมากกว่าโอหยางโซว
เขารู้ดีว่า เหรียญม้าศึกขงหนูนี้มีความหมายต่อดินแดนมากเพียงใด

“รีบเลือกทุ่งหญ้า เพื่อสร้างฟาร์มเพาะพันธุ์ม้าในดินแดนให้เร็วที่สุด” โอหย
างโซวยิ้มขณะกล่าว

ในเกมส์ แผนที่มีขนาดใหญ่กว่าโลกจริงถึง 10 เท่า

การเลือกที่ตั้งฟาร์มจึงไม่ใช่เรื่องยากเกินไปนัก

“ท่านลอร์ดอย่าได้กังวล 3 วัน เพียง 3 วัน พวกเราจะแสดงผลลัพธ์บางอย่าง
ให้ชมได้” เสียโหวหยิงกล่าวอย่างมั่นใจ

ในฐานะเจ้ากรรมปศุสัตว์ เสียโหวหยิงได้ทำการตรวจสอบส่วนต่างๆของ
ดินแดน ที่เหมาะสำหรับการสร้างฟาร์มเพาะพันธุ์ม้าไว้แล้ว

เขาต้องการเวลาเพียง 3 วัน สำหรับการคัดเลือกจากผลการตรวจสอบ

“ด้วยมีท่านเจ้ากรมเสียเป็นผู้รับผิดชอบ แน่نونว่าข้าย่อมรู้สึกสบายใจ”

เจ้ากรมผู้นี้ทำให้โอหยางโซวรู้สึกพึงพอใจอย่างแท้จริง

**TWO Chapter 595 การขับไล่ปรัชญาทั้งหมดออกไป แล้วหลงเหลือไว้
เพียงปรัชญาของจื่อเท่านั้น**

หลังจากที่เขากลับมายังเมืองซานไห่แล้ว โอหยางโซวก็เริ่มเตรียมงานชุมนุม
พันธมิตร

ในวันที่ 2 ของปีใหม่จีน หรือวันที่ 4 ของเดือนที่ 2 โอหยางโซวจะจัดงาน
ชุมนุมและต้อนรับแขก คฤหาสน์ถูกสร้างขึ้นที่เขตเทียนหย่า ทางตะวันตก
ของเมืองหย่าซาน

กล่าวให้เฉพาะเจาะจงก็คือ แหลมไห่เจียวอันโด่งดัง ทั้งอ่าวถูกปิดไว้สำหรับ
ให้พวกเขาเพลิดเพลิน โดยไม่มีใครรบกวน

เฉพาะในเกมส์เท่านั้น ที่พวกเขาจะทำสิ่งที่ต่อต้านสวรรค์เช่นนี้ได้

สำหรับโอหยางโซว เขามุ่งเน้นไปที่การชุมนุมเป็นพิเศษ

งานชุมนุมพันธมิตรในปีนี้ โอหยางโซวเตรียมพร้อมที่จะเริ่มการระเบิด เขา
ต้องการจะเสริมอำนาจให้กับเหล่าพันธมิตรของเขา

.....

โกอา ปีที่ 3 เดือนที่ 1 วันที่ 21

ณ ลัวหยาง

วันรุ่งขึ้น หลังจากที่จักรพรรดิอันหู่ย้ายเข้ามา เขาก็ประกาศคำสั่งทาง
การเมืองของเขาว่า ‘โรงเรียนปรัชญาทั้งหมดนอกเหนือจากโรงเรียนปรัชญา
ขงจื๊อ จะต้องย้ายออกจากลัวหยาง’

จู่ๆ นักปรัชญาจำนวนมากในลัวหยางก็ถูกขับไล่ออกมา

โลกกำลังเปลี่ยนแปลงไป

เหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ของราชวงศ์ฮั่นตะวันตก กำลังจะเกิดขึ้นซ้ำรอย
อีกครั้งในเขตทงกัณฑาร ทำให้อดไม่ได้ที่จะคิดถึง การกระทำของฉินซีหวง
ในขณะที่เขาเพิ่งย้ายเข้าสู่เสียนหยางใหม่ๆ

ดูเหมือนว่า จักรพรรดิทั้งสองจะเผชิญหน้ากันเงียบๆในเขตทงกัณฑาร

ความขัดแย้งทางปรัชญาดังกล่าว เป็นสิ่งที่น่าสนใจเป็นอย่างมาก

ที่น่าสนใจเป็นพิเศษก็คือ แม้จะมีการตั้งโรงเรียนปรัชญาขงจื๊อเป็นโรงเรียน
ปรัชญาเดียวในลัวหยาง และตงจิ้งชู่ก็ได้เชิญขงจื๊อมาสอนปรัชญาที่ลัวหยาง
เป็นการส่วนตัว เขาก็ยังคงถูกปฏิเสธ

เห็นได้ชัดว่า ขงจื๊อรู้สึกได้ว่า การศึกษาเช่นนี้ไม่สมบูรณ์

ทั้งสองมีความคิดที่แตกต่างกัน

การศึกษาประวัติศาสตร์ของปรัชญาขงจื้อ ได้ปรับเปลี่ยนแนวคิดของขงจื้อ
สำหรับการปกป้องอำนาจของจักรพรรดิ มันแตกต่างจากแนวคิดหลักของ
เขาอย่างสิ้นเชิง

การกระทำของจักรพรรดิอันห่วย สร้างประโยชน์ให้กับดินแดนซานไห่มาก
ที่สุด ในฐานะแผ่นดินแห่งปรัชญา จึงเป็นธรรมดาที่นักปรัชญาจำนวนมากจะ
มองดินแดนซานไห่เป็นทางเลือกแรกของพวกเขา

มีนักปรัชญาหลายร้อยคน มาเข้าร่วมกับดินแดนซานไห่ในทุกๆวัน

พร้อมกับเหล่านักปรัชญา มีคนผู้หนึ่งที่ดูพิเศษ เขามีพ่อคนเดียวกับฮั่วฉูปิง
แต่คนละแม่กัน ชื่อของเขาก็คือ ฮั่วกวง

พ่อของฮั่วกวง คือ ฮั่วจิ้งหู่ ในปี 141 ก่อนคริสตกาล เขาเคยถูกส่งไป
ทำงานที่ตำหนักของเจ้าเมืองผิงหยาง เขาและเข้ารับใช้อีกคนที่ชื่อ เว่ยเซ้า
เอ๋อ มีลูกด้วยกัน ซึ่งก็คือ ฮั่วฉูปิง

หลังจากที่ฮั่วจิ้งหู่เสร็จงานที่นั่นแล้ว เขาก็กลับบ้านและแต่งงานกับภรรยา
อีกคน ก่อนจะมีลูกชื่อว่า ฮั่วกวง

ในปี 121 ก่อนคริสตกาล ฮั่วฉูปิงได้รับมอบอำนาจจากขุนพลเปียนเฉว่
หลังจากที่เขาเอาชนะชนเผ่าซงหนูได้ เจ้าเมืองผิงหยวนก็เชิญเขาไปพบ
จากนั้น เขาก็ส่งคนมารับพ่อของเขาไปพบพร้อมกันด้วย

ฮั่วฉูปิงช่วยฮั่วจิ้งหู่ ซื้อที่ดินและคนรับใช้ก่อนที่จะออกเดินทาง หลังจาก
เดินทางอย่างรีบเร่ง เขาก็กลับมาเยี่ยมพ่อของเขาอีกครั้ง และพาน้องชาย
ของเขา ฮั่วกวง ไปที่ฉางอานกับเขา

ฮั่วกงในตอนนั้น มีอายุเพียง 10 ปีเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ด้วยความช่วยเหลือของฮั่วฉูปิง เขาจึงได้กลายเป็นข้าราชการ

ในปี 117 ก่อนคริสตกาล ฮั่วฉูปิงได้เสียชีวิตลง ส่วนฮั่วกงได้รับการแต่งตั้งให้รับหน้าที่มากมายในพระราชวัง เช่น เฟิงเช่อตูเว่ย และกงหวู่ต้าฟู่ แล้วเขายังได้รับใช้อยู่ข้างกายจักรพรรดิอันหู่ ยาวนานกว่า 20 ปี โดยไม่เคยทำผิดพลาดแม้แต่ครั้งเดียว ด้วยเหตุนี้ เขาจึงได้รับความไว้วางใจอย่างมากจากจักรพรรดิ และกลายเป็นเสนาบดีที่ทรงอำนาจอย่างมาก

เมื่อเทียบกับชื่อเสียงของฮั่วฉูปิงในกองทัพ ความสำเร็จของฮั่วกงก็ยิ่งใหญ่เช่นกัน เขาเคยทำงานให้กับจักรพรรดิอันหู่, จักรพรรดิอันเจ้า และจักรพรรดิอันชวน ในช่วงเวลาของเขา เขาได้รับฉายาทั้ง ขุนพลใหญ่และที่ปรึกษาใหญ่

ในสมัยจักรพรรดิอันชวน เนื่องจากฮั่วกงมีส่วนร่วมในการทำให้ชนเผ่าซงหนุยยอมจำนน เขาจึงได้เป็น 1 ในเสนาบดีทั้ง 11 ที่มีภาพแสดงในราชสำนักฉีหลิน

ฮั่วกงได้รับการขนานนามว่า เป็นเสนาบดีที่มีคุณูปการมากที่สุดจากเหล่าเสนาบดีทั้ง 11 คนนี้

พี่น้องทั้งสองแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงในด้านความปรารถนาในอำนาจ

ฮั่วฉูปิงมีความจงรักภักดีและมุ่งมั่นที่จะต่อสู้เพื่อประเทศของเขา เขาไม่สนใจเกี่ยวกับชื่อเสียงและความมั่งคั่งเลย แต่น้องชายของเขาแตกต่างจากเขา

ในประวัติศาสตร์ มีคนจำนวนมากกล่าวหาฮั่วกง มีกระทั่งคนที่กล่าวหาว่า
เขาเป็นผู้ทำให้เกิดการรัฐประหารเพื่อโค่นล้มจักรพรรดิ

ผลดังกล่าวทำให้ตระกูลฮั่วมีจุดจบที่น่าเศร้า 3 ปีหลังจากที่เขาตาย ขบวนการ
รัฐประหารล้มเหลว ทำให้ทั้งตระกูลต้องถูกประหาร

พร้อมกับที่ราชวงศ์ฮั่นตะวันตกเข้าสู่เกมส์ ตระกูลฮั่วก็เข้ามาด้วยเช่นกัน
หลังจากที่ฮั่วกงได้เรียนรู้ประวัติศาสตร์แล้ว เขาก็ไม่มีความกล้าที่จะไป
ทำงานให้กับจักรพรรดิอื่นๆ

ดังนั้น การจะตามมาอยู่กับพี่ชายของเขา จึงไม่ใช่ทางเลือกที่แน่นอน

ฮั่วผิงเสียชีวิตตั้งแต่อายุยังน้อย ด้วยเหตุนี้ เมื่อเขาปรากฏตัวขึ้นในเขต
ทงกัณฑาร เขาจึงดูอายุราว 20 ปีเท่านั้น ในฐานะน้องชาย ฮั่วกงที่มา
ปรากฏตัวขึ้นในเขตทงกัณฑาร จึงดูเหมือนกับเด็กหนุ่มรุ่นเยาว์ ไม่ใช่ขุนพล
ใหญ่ที่มีชื่อเสียง

อย่างไรก็ตาม เขาก็ยังคงมีความทะนงและความสามารถของเขา

ที่มาพร้อมกับเขาเป็นภรรยาของเขา จื่อเสียน, ลูกชายของเขา ฮั่วหยู และลูก
สาวของเขา ฮั่วเฉิงจุน

ฮั่วหยูเป็นสาเหตุที่ทำให้ตระกูลฮั่วถูกกวาดล้าง

ฮั่วเฉิงจุนเป็นราชินีคนที่สองของจักรพรรดิฮั่นซวน หลังจากที่ถูก
กวาดล้าง เธอก็ถูกส่งไปยังตำหนักเย็น หลังจากนั้น 12 ปี เธอก็ฆ่าตัวตาย

ทั้งสองในตอนนี้เป็นเด็กอายุราว 4-5 ขวบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งฮั่วเฉิงจุน เธอเป็นดั่งโลลิตón้อยที่น่ารัก เมื่อเธอมองไปยังเมืองซานไห่ที่เจริญรุ่งเรือง เธอรู้สึกตื่นเต้นเป็นอย่างมาก

เธอได้เลื่อนเป็นราชินีก็เพราะ แม่ของเธอตัดสินใจให้หมอล่วงลอบสังหารราชินีองค์แรก

.....

เป็นธรรมดาที่โอหยางโซวจะออกมาต้อนรับการมาถึงของฮั่วกง

ในประวัติศาสตร์ เหตุผลหลักที่ฮั่วกงมีอำนาจมากเกินไป ก็เพราะจักรพรรดิอ่อนแอ

เมื่อเทียบกับเสนาบดีคนสำคัญอื่นๆในดินแดนซานไห่ ฮั่วกงไม่มีฐานอำนาจที่มั่นคง จึงเป็นธรรมดาที่เขาจะไม่มีอำนาจมากเกินไป

ในสมัยจักรพรรดิฮั่นหวู่ ฮั่วกงไม่ได้แสดงสัญญาณใดๆเลยว่าจะจะเป็นเสนาบดีที่เข้ามาควบคุมอำนาจ

นอกจากนี้ ดินแดนซานไห่ยังมีผู้มีความสามารถพิเศษอยู่เป็นจำนวนมาก

โดยไม่ต้องกล่าวถึงเจ้าทบวงทั้งสี่ เพียงแค่ จางอิงหยู และซูเจ้อ ก็เทียบเคียงได้กับฮั่วกงแล้ว ดังนั้น วิธีเดียวที่ฮั่วกงจะแสดงความสามารถของเขาออกมาได้ก็คือ การผสมผสานเข้ากับระบบ

เมื่อถอดชุดคลุมของความเป็นเสนาบดีที่ทรงอำนาจออกแล้ว ความสามารถด้านการปกครองของเขาถือได้ว่าอยู่ในระดับที่สูงมาก จักรพรรดิฮั่นซวนเคย

เปรียบเทียบเขากับมหาเสนาบดีแห่งราชวงศ์ฮั่นตะวันตก เสียวเหอ เลย
ทีเดียว

ในห้องโถงหลัก โอหยางໂ໊วได้ต้อนรับฮั่วกงและครอบครัวของเขา

“ฮั่วกงคำนับท่านลอร์ด!”

ฮั่วกงรู้ฐานะของเขา เขาจึงคำนับทันทีเมื่อเห็นโอหยางໂ໊ว ความรุ่งเรืองใน
อดีตของเขาหายไปหมดแล้ว ในปัจจุบัน เขาเป็นเพียงข้าราชการพื้นฐานที่
เพิ่งจะเริ่มต้นเท่านั้น

ฮั่วกงมีความเข้าใจอย่างชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องนี้

“คำนับท่านลอร์ด!”

ทำตามฮั่วกง ฮั่วหยูและฮั่วเฉินจุน ทั้งสองคุกเข่าและคำนับลง โอลินน้อยฮั่ว
เฉินจุนมองไปที่โอหยางໂ໊วอย่างอยากรู้อยากเห็น เธอไม่มีความหวาดกลัว
เลยแม้แต่หน่อย

“โปรดลุกขึ้นเถิด!”

โอหยางໂ໊วยิ้ม และเขาปฏิบัติต่อผู้ใต้บังคับบัญชาของเขาอย่างสุภาพ

ใช้โอกาสนั้น โอหยางໂ໊วตรวจสอบสถานะของฮั่วกง

ชื่อ : ฮั่วกง(ระดับจักรพรรดิ)

ราชวงศ์ : ราชวงศ์ฮั่นตะวันตก

อัตลักษณ์ : ข้าราชการพลเรือนแห่งดินแดนซานไห่

อาชีพ : ข้าราชการพลเรือน

ความจงรักภักดี : 75

ความเป็นผู้นำ : 70

กำลัง : 55

สติปัญญา : 70

การเมือง : 90

ลักษณะพิเศษ : เสนาบดีผู้ทรงอำนาจ(ประสิทธิภาพ เพิ่มขึ้น 20%, ดัชนี
การเมืองของดินแดน เพิ่มขึ้น 10%, มาตรฐานการปกครอง เพิ่มขึ้น 15%)

การประเมิน : ฮั่วกงได้รับหน้าที่เป็นผู้ดูแลจักรพรรดิเยาว์รุ่นใหม่ เขาได้รับการ
พิจารณาให้เป็นหนึ่งในเสนาบดีแห่งราชวงศ์ฮั่นตะวันตก เขาสร้างแผน
ชั่วร้ายมากมาย และเขาทำให้ลูกสาวของเขาได้เป็นราชินี เขาให้ความสำคัญ
กับดอกเบญจและผลกำไร อย่างไรก็ตาม หลังจากที่เขาตายได้ 3 ปี ตระกูล
ของเขาก็ถูกกวาดล้าง

ฮั่วกงเป็นคนที่พิเศษอย่างแท้จริง โกอาได้จัดให้เขาอยู่ในระดับจักรพรรดิ
สถานะทั้งสี่ของเขาก็ไม่มีอะไรโดดเด่นมากเกินไปนัก

บ่ายวันนั้น รัฐบาลขุนพลผู้ว่าราชการ ได้ประกาศการแต่งตั้ง

ฝ่ายภาษีอากร ภายมใต้ทบวงการเงิน จะเลื่อนเป็นกรมภาษีอากร

ฮั่วกงจะเป็นเจ้ากรมคนแรกของกรมนี้

หัวหน้าฝ่ายภาษีอากรเดิม ฉินเฉิน จะกลายเป็นรองเจ้ากรม

โอหยางโซวใส่ใจกับการแต่งตั้งฉินกงเป็นอย่างมาก

เสี่ยวเหอรับผิดชอบทบวงการปกครอง ดังนั้น เพื่อป้องกันความระมัดระวัง
ฮั่วกงจึงไม่ควรจะรับผิดชอบตำแหน่งในทบวงนั้น จึงเหลือเพียงแค่ทบวง
กิจการภายในและทบวงการเงินเท่านั้น

เมื่อพิจารณาว่า ฮั่วฉูปิงเป็นขุนพลแห่งกองทัพทหารองครักษ์แล้ว มันจึงไม่
เหมาะนักที่ฮั่วกงจะเข้ารับตำแหน่งในทบวงกิจการภายใน

สุดท้ายแล้ว โอหยางโซวจึงต้องเลือกทบวงการเงิน

ด้วยความสามารถของเขา การดูแลกรมภาษีอากรย่อมเป็นเรื่องง่าย แน่แน่นอน
ว่าในอนาคต ตำแหน่งของเขาอาจจะเปลี่ยนไป

อย่างไรก็ตาม กองทัพเป็นดั่งพื้นที่ต้องห้ามสำหรับเขา

ต้องไม่ลืมว่า ไกอापปีที่ 3 คือ การปรากฏตัวของตระกูลชั้นสูง ความสมดุล
และการจำกัดการปรากฏตัวของตระกูลชั้นสูงในดินแดน เป็นสิ่งที่เขาจะต้อง
ชว้น้ำหนักให้ดี

สิ่งที่สำคัญมากที่สุดก็คือ เขาจะต้องออกมาตรการป้องกันอย่างเข้มงวด

TWO Chapter 596 ขุนพลที่มีชื่อเสียง เจ้าเซ่อ

เมื่อถึงช่วงปีใหม่จีน ดูเหมือนมันจะเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการ
ค้นหาบุคคลอันเป็นที่รัก และเยี่ยมเยือนมิตรสหาย

ต่อจากการมาถึงของฮั่วกวง บุคคลอีกผู้หนึ่งก็มาถึงเมืองซานไห่ในวันต่อมา บุคคลผู้นี้เป็นขุนพลและพ่อของเจ้ากั้ว เจ้าเมืองหม่าฟู่ เจ้าเซ่า

สำหรับเจ้าเซ่อ ที่ทำให้เขามีชื่อเสียงมากที่สุดก็คือ ผลงานของเขาใน สงครามหยูเยียน

ในระหว่างสงครามนี้ เจ้าเซ่อได้นำกองกำลังของเขาเอาชนะกองทัพแคว้นฉิน อันยิ่งใหญ่ได้ ขาวนี้ได้แพร่กระจายไปทั่วทั้ง 6 แคว้น หลังจากທີ່สงคราม สิ้นสุดลง อ๋องแห่งแคว้นเจ้าก็มอบรางวัลให้เขาเป็นเจ้าเมืองหม่าฟู่ และเขายังได้รับฐานะในระดับเดียวกับเหลียนผอ

หลังจากที่สงครามซางผิงสิ้นสุดลง เจ้าเซ่อก็ได้เข้าสู่เขตทุรกันดาร

ความพ่ายแพ้ของเจ้ากั้วในสงครามซางผิง ได้ทำลายรากฐานของแคว้นเจ้า ทำให้เจ้าเซ่อรู้สึกอับอายเป็นอย่างมาก ส่งผลให้เขาไม่ต้องการจะไปสมทบ กับลูกชายของเขา อย่างไรก็ตาม เลือดย่อมข้นกว่าน้ำ เขายังคงติดตามการ แสดงความสามารถของลูกชายเขาอยู่เสมอ

ในปัจจุบัน เจ้ากั้วเป็นดั่งดวงดาวที่เปล่งประกายในดินแดนซานไห่ เขาเป็นที่ ปรีक्षाของโอหยางโซวในสงครามม่อเป่ย และได้ทำผลงานที่น่าอัศจรรย์

ดังนั้น ในที่สุด เจ้ากั้วจึงได้รับการยอมรับจากพ่อของเขา

ปีใหม่จีนใกล้จะมาถึงแล้ว เขาจึงเลือกเวลานี้ในการเดินทางมาที่นี่ สมาชิกคนอื่นๆในตระกูลเจ้าก็มาด้วยเช่นกัน

สำหรับการมาถึงเมืองซานไห่ของเจ้าเซ่อ คนที่มีความสุขมากที่สุดก็คือ เจ้า กั้ว

มันเป็นความรู้สึกของการได้รับสิ่งที่ปรารถนา

อารมณ์ความรู้สึกต่างๆ เต็มอยู่ในหัวใจของเขา มันเป็นอะไรที่ซับซ้อนมาก

การพบกันของพ่อและลูกชาย เป็นฉากที่น่าประทับใจเป็นอย่างมาก

ในปัจจุบัน ทั้งเจ้าเชอและเจ้ากัว ทั้งสองเต็มไปด้วยอารมณ์และความรู้สึก

โอหยางโซวไม่ได้รับกวนพวกเขา ในทางตรงกันข้าม เจ้าเชอเก็บความรู้สึก
ของเขาไว้ และรับค่านับโอหยางโซวทันที จากนั้น เขาก็ประกาศความ
จงรักภักดีของเขา

นี่เป็นวิธีที่เหล่าขุนพลมักจะจัดการในเรื่องของพวกเขา

ในตอนนี้ ดินแดนซานไห่ได้รับขุนพลที่แข็งแกร่งอีกคนแล้ว

ชื่อ : เจ้าเชอ(ระดับกษัตริย์)

ราชวงศ์ : เลียดก๊ก(แคว้นเจ้า)

อัตลักษณ์ : ขุนพลแห่งดินแดนซานไห่

อาชีพ : ขุนพลชั้นสูง

ความจงรักภักดี : 75

ความเป็นผู้นำ : 78

กำลัง : 70

สติปัญญา : 58

การเมือง : 55

ลักษณะพิเศษ : ไล่ตาม(พลังต่อสู้ของกองกำลัง เพิ่มขึ้น 15%, ความเร็วในการเคลื่อนที่ของกองกำลัง เพิ่มขึ้น 20%)

ฝึกฝน : ไม่มี

อุปกรณ์ : ไม่มี

การประเมิน : เจ้าเมืองหมาฟู่แห่งแคว้นเจ้า บุคคลผู้ทรงเกียรติและสง่างาม เริ่มต้นจากการเป็นพนักงานราชการ และปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างยอดเยี่ยม เขาตรวจพบการกระทำผิดของเหล่าคนชั้นสูง และได้รับเลื่อนขั้นเป็นคนเก็บภาษีที่ดิน ในระหว่างสงคราม เขาได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้นำกองกำลัง สุดท้ายแล้ว เขาได้เลื่อนตำแหน่งเป็นผู้ปกครองเมืองแห่งหนึ่งที่ชื่อว่า หมาฟู่

สถานะของเจ้าเซ่อถื่อได้ว่าอยู่ในระดับสูง จากบรรดาขุนพลระดับกษัตริย์ ถ้าไม่ไหวในสมัยเลียดก๊กมีดวงดาวที่เปล่งประกายมากมาย เขาอาจจะได้รับพิจารณาให้เป็นขุนพลระดับจักรพรรดิ

โอหยางโซวแต่งตั้งเขาเป็นนายพลแห่งกองพลทหารที่ 3 ของกองทัพทหารที่ 2 แห่งกลุ่มกองทัพพยัคฆ์

ด้วยบุคลิกของเขา เขาสามารถรักษาความเป็นธรรมได้ ดังนั้น ตำแหน่งที่เหมาะสมกับเขาจริงๆก็คือ หัวหน้าฝ่ายกฎหมายทหาร ซึ่งเป็นที่รู้จักกันในชื่อ ขุนพลผู้พิพากษา

เนื่องจากไม่มีตัวเลือกที่เหมาะสม คู่หูอยู่จึงต้องรับตำแหน่งนี้ชั่วคราวไปก่อน

อย่างไรก็ตาม เจ้าก๊วเป็นรองเจ้าทบวงกิจการทหาร หากพ่อและลูกชายทำงานในหน่วยงานเดียวกัน มันอาจจะมีข่าวลือที่ไม่ดีกระจายออกมาได้

โอหยางโซวจึงทำได้เพียงส่งเขาไปยังกลุ่มกองทัพพยัคฆ์เท่านั้น

ถือโอกาสนี้ โอหยางโซวแต่งตั้งหัวหน้าฝ่ายกฎหมายทหารคนใหม่อย่างเป็นทางการ คนที่เขาเลือกอยู่ห่างไกลจากความคิดของตุ๋นรุฮุย ขุนพลผู้พ่ายแพ้ของประเทศไท่ผิงเดิม เฟิงหยุนซาน

คล้ายกับเจ้าเซ่อ เฟิงหยุนซานมีบุคลิกเป็นคนยุติธรรม ด้วยมีโอกาสดำเนินการศึกษาที่สถานศึกษาทางทหาร มันทำให้เขามีความสามารถมากพอที่จะเป็นขุนพลผู้พิพากษาได้

นอกจากนี้ โอหยางโซวยังมีเหตุผลอีกซึ่งสำหรับการแต่งตั้งเขา

ในระหว่างการจัดระเบียบโครงสร้างกองทัพครั้งนี้ มากกว่าครึ่งหนึ่งของทหารในกลุ่มกองทัพทั้งสาม เป็นทหารที่ยอมจำนน ระเบียบวินัยของพวกเขาจึงหละหลวมและพวกเขาพยายามที่จะต่อต้านการควบคุม เรื่องนี้ได้กลายเป็นปัญหาใหญ่สำหรับตุ๋นรุฮุย

เฟิงหยุนซานมาจากกองทัพไท่ผิงเดิม มันมีทั้งข้อดีและข้อเสีย

การแต่งตั้งเขาเป็นขุนพลผู้พิพากษา เป็นทั้งการปลอบโยนและการเตือนให้เหล่าทหารที่ยอมจำนนรู้ว่า การลงโทษทางทหารไม่ใช่เกมส์สำหรับเด็ก

การแก้ปัญหาเรื่องระเบียบวินัยทางทหาร เป็นการทดสอบอันยิ่งใหญ่สำหรับเฟิงหยุนซาน การทดสอบครั้งแรกของเขา ถือได้ว่ามีความรุนแรงและโหดร้ายพอสมควร

โอหยางโซวเชื่อว่า เฟิงหยุนซานจะเข้าใจความหมายอันลึกซึ้งในการแต่งตั้งนี้
ได้

แน่นอนว่า การแต่งตั้งเฟิงหยุนซานนี้ เป็นไปตามคำแนะนำของซุนหู่

ในฐานะผู้อำนวยการสถานศึกษาทางทหาร แม้ว่าเขาจะไม่ได้เข้าร่วมใน
ยุทธศาสตร์ของดินแดน แต่เขาก็ยอมรับคำขอร้องจากโอหยางโซว ที่ให้ช่วย
ประเมินเหล่าขุนพลในสถานศึกษา

มีเพียงโอหยางโซวเท่านั้น ที่จะดูผลการประเมินนี้ได้

ผ่านการประเมินของเขา ซุนหู่ชี้ให้เห็นว่า เฟิงหยุนซานมีความสามารถพิเศษ
ในด้านกฎหมายทางทหาร ด้วยเหตุนี้ หลังจากที่ได้พิจารณาทุกอย่างแล้ว โอ
หยางโซวจึงตัดสินใจเลือกเฟิงหยุนซาน

หลังจากที่ได้รับฮั่วกงและเจ้าเซ่อมา มันทำให้โอหยางโซวรู้สึกปิติยินดีเป็น
อย่างยิ่ง

ผู้มีความสามารถพิเศษจำนวนมาก ย้ายเข้ามาโดยไม่ต้องไปเชิญ มันเป็น
สัญญาณแห่งความรุ่งเรืองของดินแดน

โอหยางโซวมีเหตุผลที่เชื่อถือได้ การดำรงอยู่ของบุคคลทางประวัติศาสตร์ใน
ราชวงศ์ฮั่นตะวันตกอย่าง เสี่ยวเหอ, หานสิน, ฮั่วฉูปิง, ฮั่วกง และเสี่ยวโหว
หยัง จะทำให้เขามีเสน่ห์ดึงดูดบุคคลทางประวัติศาสตร์ในสมัยนั้น

น่าเศร้า ในสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันตก ลูกหลานของเสี่ยวเหอนั้นไม่มีใครโด
เด่น อย่างไรก็ตาม ในสมัยราชวงศ์เหนือ-ใต้ ลูกหลานรุ่นที่ 25 ของเสี่ยวเหอ

ขุนเสียวหยาน เป็นผู้ก่อตั้งเหลียงเฉา เขาเป็นที่รู้จักกันในชื่อจักรพรรดิเหลียงหวู่

ในขณะที่ตระกูลของหานสินถูกกวาดล้าง เขาจึงไม่มีลูกหลานเหลืออยู่
หลังจากการตายของฮั่วกง ตระกูลของเขาก็ถูกกวาดล้าง

ด้วยเหตุนี้ จะเห็นได้ว่า ตระกูลชั้นสูงนั้น มีช่วงเวลาที่ยากลำบากในช่วงไม่กี่ร้อยปีนั้น

ในฐานะข้าราชการ ถ้าพวกเขาไม่ระมัดระวัง จักรพรรดิสามารถสั่งให้กวาดล้างตระกูลของพวกเขาได้

ราชวงศ์ฮั่นตะวันตก มีผู้มีความสามารถอยู่มากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสมัยจักรพรรดิฮั่นหวู่ เมื่อเทียบกับจักรพรรดิองค์อื่นแล้ว มันแตกต่างกันเป็นอย่างมาก

แต่การระเบิดของผู้มีความสามารถพิเศษอย่างแท้จริง จะปรากฏขึ้นในสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันออก

.....

โกอา ปีที่ 3 เดือนที่ 1 วันที่ 24

หลังจากที่จัดการเรื่องต่างๆแล้ว โอหยางโซวกี้เดินทางไปยังสถานที่จัดงาน
ชุมนุมพันธมิตร-คฤหาสน์เทียนหยา

ซ่งเจียและปิงเอ๋อก็ติดตามเขามาด้วย

หลังจากที่ย่างมาตลอดทั้งปี ถึงเวลาแล้วที่โอหยางโซวจะใช้เวลาอยู่กับครอบครัวของเขา และพักผ่อนอย่างเต็มที่

การประชุมเป็นส่วนหนึ่งของงานชุมนุมพันธมิตร ในขณะที่คนอื่นๆก็มีวันหยุด โอหยางโซวจึงได้เชิญสมาชิกคนอื่นๆมาร่วมกับครอบครัวของเขาด้วย

นี้อาจเป็นการพิจารณาว่า เป็นความพยายามในการสร้างความสัมพันธ์นอกเหนือจากช่งเจีย พ่อแม่ของคนอื่นๆก็ได้รับเชิญทั้งหมด

ก่อนหน้านี้ ช่งเจียได้อธิบายถึงทฤษฎีการเดินทางข้ามเวลาของโอหยางโซวให้กับพ่อของเธอฟัง มันทำให้หอการค้าช่งสามารถยืนอย่างมั่นคงได้ในดินแดนซานไห่

น้ำหอม, สบู่ และกิแพ้ว หอการค้าช่งได้พัฒนาผลิตภัณฑ์เหล่านี้จนกลายเป็นเครื่องดูดเงิน

ไม่จำเป็นต้องกล่าวถึงเรื่องอื่น เพียงแค่น้ำหอมและสบู่ มันก็ดึงดูดความสนใจของหญิงสาวทุกคนในดินแดนได้แล้ว

ตุ้โต่ว, กิแพ้ว และผลิตภัณฑ์อื่นๆได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก เนื่องจากใช้ร่วมกับผลิตภัณฑ์พิเศษของดินแดนซานไห่อย่างผ้าไหมหลากสี สีสันสดใสของมัน ทำให้ผลิตภัณฑ์ทั้งสองได้รับความนิยมอย่างมากและกลายเป็นสินค้าขายดี

นอกจากนี้ ในฐานะภรรยาของลอร์ด ช่งเจียยังได้เป็นประธานในงานเปิดตัวผลิตภัณฑ์เหล่านี้ เธอได้รวบรวมเหล่าผู้มั่งคั่งร่ำรวยในดินแดน มาทดลองผลิตภัณฑ์ใหม่เหล่านี้

ด้วยเหตุนี้ เส้นทางขายของพวกเขาจึงเปิดกว้างเป็นอย่างมาก

ในฉับพลัน ชื่อของหอการค้าช่งโดดเด่นขึ้นมาทั่วทั้งดินแดน

เนื่องจากหอการค้ามีโอกาที่จะขยายตัวได้ดี ช่งเทียนสือจึงเต็มไปด้วยความทะเยอทะยาน ในระหว่างการแลกเปลี่ยน ช่งเทียนสือได้โน้มน้าวให้สมาชิกในตระกูลของเขา แลกเปลี่ยนเงินมาถึง 400,000 เหรียญทอง

นอกเหนือจากบางส่วนที่ใช้ในการคืนเงินกู้แล้ว ส่วนที่เหลือได้ถูกนำมาลงทุนไปกับหอการค้า

เป้าหมายของช่งเทียนสือก็คือ การขายสินค้าเหล่านี้ให้กับเมืองหลวง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง น้ำหอม ไอเท็มชิ้นเล็กนี้ทำกำไรได้อย่างมหาศาล นอกจากนี้ มันยังสามารถเคลื่อนย้ายผ่านอุ้งมือของผู้เล่นได้สะดวกอีกด้วย

แน่นอนว่า ยังคงมีปัจจัยอื่นที่น่ากังวล

สินค้าเหล่านี้เป็นของใหม่และน่าดึงดูดสำหรับชาวพื้นเมือง อย่างไรก็ตาม เหล่าผู้เล่นรู้ถึงทฤษฎีที่อยู่เบื้องหลังในทันที

เมื่อข่าวนี้แพร่กระจายออกไป สินค้าที่คล้ายๆกันก็เริ่มปรากฏขึ้น

ในปัจจุบัน ประเทศจีนไม่มีการผูกขาดใดๆ นอกจากนี้ เมื่อกล่าวอย่างจริงจังแล้ว หอการค้าซ่งก็ได้ขโมยความคิดสมัยใหม่มาเช่นกัน ดังนั้น พวกเขาจึงไม่มีสิทธิ์ที่จะยกกว่าคนอื่นๆเลียนแบบพวกเขา

ดังนั้น ช่งเทียนสือจึงไม่มีทางเลือก เขาสามารถทำได้เพียงใช้เงินทุนเพื่อสร้างแบรนด์ของเขา และรักษาส่วนแบ่งตลาดส่วนใหญ่เอาไว้ให้ได้เท่านั้น

สำหรับการผูกขาด มันเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้เลย

แม้จะไม่ได้กล่าวถึงพื้นที่อื่น เพียงแค่ในดินแดนซานไห่ พวกเขาก็มีคู่แข่งมากมายแล้ว

คู่แข่งที่แข็งแกร่งที่สุดของพวกเขาก็คือ เส้นใยที่อยู่เมืองหย่าซาน

ตั้งแต่เริ่มต้น เส้นใยเป็นกิลด์เฉพาะผู้เล่นอาชีพสายการทำงาน และมีผู้เล่นระดับสูงอยู่เป็นจำนวนมาก ความสามารถในการวิจัยและพัฒนาของพวกเขาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ต่างๆอย่างน้ำหอมและกิ๊ว้า จึงสูงกว่าหอการค้าซ่งมาก

เหตุผลที่พวกเขาไม่ได้ทำวิธีดังกล่าวในก่อนหน้านี้ เป็นเพราะพวกเขาถูกขังอยู่ในกรอบความคิด เมื่อพวกเขาถูกปลุกให้ตื่นขึ้น การวิจัยและพัฒนาของพวกเขา ก็ไม่สามารถจะหยุดยั้งได้อีกต่อไป

ในเวลาไม่ถึงครึ่งเดือน ผลิตภัณฑ์ที่เส้นใยผลิต ก็ดีกว่าหอการค้าซ่งทั้งในด้านความหลากหลายและคุณภาพ ซึ่งมันทำให้ช่งเทียนสือปวดหัวเป็นอย่างมาก สำหรับข้อได้เปรียบด้านเงินทุน แทบจะไม่ต้องกล่าวถึงเลย

ไม่ว่าตระกูลซึ่งจะมั่งคั่งเพียงใด มันก็ยังคงไม่สามารถจะแข่งขันกับกิลด์ขนาดใหญ่ได้

เส้นใยในเมืองหยาซาน พัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว และสมาชิกของพวกเขาขึ้นมาแต่ละระดับหนึ่งแสนคนอีกครั้ง พวกเขา มีความสามารถมากพอจะกลายเป็น 1 ในกิลด์ 10 อันดับแรกแล้ว

ฉิ่งซือไค่วมีเงินทุนเป็นล้านๆเหรียญทอง

ในฉับพลัน เส้นใยกลายเป็นภัยคุกคามอย่างแท้จริงสำหรับพวกเขา

โชคดีที่ในช่วงเวลาที่สำคัญ ช่งเจียได้ก้าวออกมา แล้วทำให้กิลด์ลั่วเยว่ยินดีทำงานร่วมกับพวกเขา

หอกการค้าซึ่งจึงสามารถตั้งหลักในการต่อสู้กับเส้นใยได้อีกครั้ง

โชคดีที่ตลาดยังไม่อิ่มตัว ระหว่างทั้งสองจึงเป็นการแข่งขันที่เป็นมิตร ถ้าไม่อย่างนั้น มันอาจจะทำให้โอหยางโชวตกอยู่ในสถานการณ์ที่ยากลำบากได้

จากมุมมองของโอหยางโชว ทั้ง 2 ฝ่าย เป็นกลุ่มผู้เล่นที่เสียภาษีรายใหญ่ในดินแดน เขาคงจะไม่สามารถล่าเหยียดได้ แม้จะเพราะช่งเจียก็ตาม

ในเรื่องนี้ โอหยางโชวแสดงท่าทีที่ชัดเจนออกมา

TWO Chapter 597 ผู้ที่อยู่บนจุดสูงสุดของห่วงโซ่อาหาร

โกอา ปีที่ 3 เดือนที่ 1 วันที่ 25

ณ ศาลาสน์เทียนหยา

ย้อนกลับไป เมื่อครั้งที่พันธมิตรซานไห่มาชุมนุมกันครั้งแรก มีผู้เข้าร่วม 19 คน เป็นผลให้โอหยางโชวตั้งชื่องานชุมนุมอย่างติดตลกว่า ‘งานชุมนุมสิบเก้าคน’

ผ่านไป 1 ปี แม้จะยังมีคนอยู่ 19 คนเช่นเดิม แต่หลายสิ่งหลายอย่างเปลี่ยนไป

เมื่อปีที่แล้ว แสงจันทร์เหนือแม่น้ำยังคงไล่ตามหงหยิงอยู่ แต่ตอนนี้ ทั้งคู่กลายเป็นคู่รักกันอย่างเป็นทางการแล้ว มันทำให้คนที่ยังโสดหลายคนรู้สึกอิจฉาเป็นอย่างมาก

เมื่อปีที่แล้ว หลินชิงได้ฟังปากระบี่ฉีชิงหลงหยวน จนกลายเป็นหนึ่งในผู้ที่แข็งแกร่งที่สุดในหมู่ผู้เล่นนักผจญภัย ในวันนี้ เจียนฉีเลยหยินผู้ซึ่งได้รับกระบี่ไท่อ๋ามา สามารถยืนอยู่ในระดับเดียวกับเธอได้แล้ว

สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือในระหว่างงานประมูล การผจญภัยสีโลหิตได้ใช้เงินกว่าล้านเหรียญทอง เพื่อซื้อเซตอุปกรณ์ระดับพระเจ้า เซตโลหิตสงคราม จึงไม่ต้องกล่าวเลยว่า ใครเป็นผู้ที่แข็งแกร่งที่สุดในปัจจุบัน

ปีที่แล้ว มู่หลานเยว่มาพร้อมกับโอหยางโชว แต่วันนี้ เปลี่ยนเป็นซ่งเจียที่มาร่วมกับโอหยางโชว ขบวนการแต่งงานของพวกเขา ได้สร้างคลื่นในพันธมิตร

ไม่ว่าจะเป็นไปฮั่วหรือเฟิงฉิวฮวง พวกเขาทั้งสองมองไปที่ซึ่งเจียด้วย
ความรู้สึกแปลกๆ

ปีที่แล้ว แบล็คแมมบ้าได้รับเชิญเป็นพิเศษ ตอนนี้ เขาได้เปลี่ยนไปแล้ว
หลังจากที่สลายกลุ่มทหารรับจ้างแรทเทิลสเน็ค เขากลายเป็นอสรพิษที่มีผู้
ลี้ลับแห่งองค์กรก๊อสรพิษที่มี

ในทำนองเดียวกัน ช่งเหวินและช่งหวู่ สองพี่น้องช่งก็ไม่ได้เข้าร่วม

หนึ่งกลายเป็นผู้ว่าราชการเมืองเจิ้นไห่ และอีกหนึ่งเป็นรองนายพลแห่งกอง
พลทหารรักษาการณ์จังหวัดเลย์โจว หลังจากนั้น โอหยางโซวจะเลื่อนช่งหวู่ให้
เป็นนายพลแห่งกองพลทหารรักษาการณ์จังหวัดสุ่นโจว

เนื่องจากมีบางคนออกไป จึงมีบางคนเข้ามาใหม่เป็นธรรมดา

ในฐานะสมาชิกคนสำคัญของพันธมิตรกิลด์ การปรากฏตัวของผู้นำกิลด์เส้น
ใย ฉิงซือโก่ว ไม่น่าประหลาดใจเลย สิ่งที่ทำให้พวกเขาประหลาดใจก็คือ การ
ปรากฏตัวของจีหยิงฮูปละเม็งหยุนถันตึง

เห็นได้ชัดว่า โอหยางโซวต้องการใช้โอกาสนี้ ดึงพันธมิตรเงาและศาลายี่เม็ง
เข้าสู่พันธมิตรซานไห่อย่างสมบูรณ์

หลังจากออกไปที่ และเข้ามาสี่ จำนวนของพวกเขาจึงจบลงที่ 19 เช่นเดิม

นอกจากนี้ ยังมีการปรากฏตัวขึ้นของบุคคลพิเศษอย่าง ไปเสี่ยวเซิง อีกด้วย

ในไกออาปีที่ 2 เดือนที่ 5 ไปเสียวเซ็งได้ก่อตั้งกิลด์ที่มีชื่อว่า ‘สื่อสิ่งพิมพ์เขต
ทुरกันดาร’ จากชื่อของมันเพียงอย่างเดียว ทุกคนจะรู้ได้ทันทีว่ามันเป็นกิลด์
พิเศษ และส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยนักข่าวและบรรณาธิการ

งานหลังของกิลด์ก็คือ การทำงานร่วมกับผู้เล่น เพื่อโพสข่าวบนฟอรัม ใน
คอลัมน์ข่าวพิเศษที่เรียกว่า ข่าวด่วนประจำวัน พวกเขาจะรับผิดชอบการ
รายงานเรื่องสำคัญๆทั้งหมดในเขตทुरกันดาร

แม้ว่าข่าวด่วนประจำวันจะเป็นบริการคิดเงิน แต่ด้วยความสามารถที่ทีมงาน
ของไปเสียวเซ็ง พวกเขาสามารถขายข่าวได้อย่างบ้าคลั่งในทุกๆวัน เขา
สามารถจะได้รับข่าวที่น่าสนใจบางส่วน

ผู้เล่นบางคนกล่าวว่า เพียงแค่อ่านข่าวด่วนประจำวัน พวกเขาก็เข้าใจทุกสิ่ง
ที่เกิดขึ้นได้อย่างง่ายดาย โดยที่ไม่ต้องออกจากบ้าน

สถานีรายงานข่าวของข่าวด่วนประจำวัน ไม่เพียงแค่กระจายออกไปทั่วเมือง
หลวงทั้ง 9 เท่านั้น แต่มันยังครอบคลุม 90% ของดินแดนต่างๆด้วย แม้แต่
ดินแดนซานไห่ก็ไม่มีข้อยกเว้น

หลังจากพัฒนามาจนถึงตอนนี้ จำนวนสมาชิกที่รับข่าวสารจากข่าวด่วน
ประจำวัน ได้ทะลุ 10 ล้านคนแล้ว ซึ่งก็หมายความว่า 1 ใน 10 ของประเทศ
จีนเป็นสมาชิกของข่าวด่วนประจำวัน

การอ่านข่าวด่วนประจำวัน กลายเป็นหนึ่งในนิสัยของผู้เล่นไปแล้ว

ค่าธรรมเนียมการอ่านข่าวด่วนประจำวันนั้นไม่แพงเลย พวกเขาเก็บเพียง 2
เหรียญทองแดง/วัน เพียงเท่านั้น ทุกคนก็สามารถจะอ่านข่าวทั้งหมดได้แล้ว

แม้จะอ่านทุกวันตลอด 10 ปี พวกเขาก็เสียค่าธรรมเนียมไม่ถึง 1 เหรียญทอง

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากมีฐานสมาชิกจำนวนมาก พวกเขาจึงสามารถสร้างรายได้ในแต่ละวันได้ถึง 2,000 เหรียญทอง

รายได้จากค่าโฆษณายังเป็นอีกส่วนหนึ่งของรายได้ทั้งหมด

ไม่ว่าจะเป็นกิลด์หรือดินแดน หากพวกเขาต้องการจะโฆษณาเพื่อรับสมัครผู้คน ชาวดาวน์ประจำวันเป็นทางเลือกที่ดีที่สุด ถ้าพวกเขาโพสในฟอรัม เว้นแต่จะเป็นฉลามยักษ์อย่างดินแดนซานไห่ โพสทั้งหมดของพวกเขาจะจมหายไป

นอกเหนือจากการรับสมัคร, การโฆษณาผลิตภัณฑ์, ชาวการซื้อขายไอเท็มระดับสูง, ชาวเคลสลูกโซ่ และเรื่องอื่นๆที่คล้ายๆกันนี้ ล้วนแล้วแต่ได้รับความนิยมในชาวดาวน์ประจำวัน

ผลิตภัณฑ์ของการค้าซ่ง ก็ได้ปรากฏขึ้นที่ชาวดาวน์ประจำวันเช่นกัน

ในตอนนี้ สื่อสิ่งพิมพ์อื่นๆที่คล้ายๆพวกเขาก็เริ่มจะปรากฏขึ้น ท่ามกลางสื่อเหล่านั้น บางส่วนมีดินแดนเป็นผู้สนับสนุน เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ซิงตู และสื่อเฉพาะอย่าง เกาะจอมยุทธ์

สื่อต่างๆได้เติมเต็มข่าวที่ผู้เล่นหลากหลายต้องการ

ถึงอย่างนั้น ชาวดาวน์ประจำวันก็ยังคงเกือยจะผูกขาดอุตสาหกรรมนี้

ด้วยเหตุนี้ ชื่อเสียงของไป่เสี่ยวเซิงจึงแบ่งบานขึ้น และเขาก็ป็นขึ้นไปสู่การจัดอันดับผู้มีชื่อเสียง บางคนถึงกับกล่าวว่า ถ้าฉีเยว่ห่วยี่เป็นยักษ์ในหมู่ลอร์ดแล้ว ไป่เสี่ยวเซิงก็เป็นฉลามในหมู่สื่อ

เพียงแค่ 1 ปี เขาก็กลายเป็นที่รู้จักของทุกคนในฟอรัม การปรากฏตัวขึ้นอย่างฉับพลันของเขา ทำให้เกิดธุรกิจเฉพาะด้านอย่าง ข่าวด่วนประจำวัน

การปรากฏขึ้นของอุตสาหกรรมสื่อ ทำให้ผู้คนจำนวนมากเล็งเห็นถึงผลกำไร บางคนก็มองว่ามันเป็นอีกหนึ่งความเข้าใจใหม่ของเกมส์

อาจกล่าวได้ว่า มันเป็นรูปแบบธุรกิจเฉพาะในเกมส์ ในโลกจริง การสมัครบริการเช่นเดียวกันนี้ ปรากฏขึ้นเมื่อ 200 ปีก่อน

ผลงานของไป่เสี่ยวเซิง คือ การนำรูปแบบนี้ ฝังรากลึกลงไปในเกมส์ เช่นเดียวกับผลิตภัณฑ์ที่หอการค้าส่งเสริมผลิตขึ้น มันได้ปลุกจิตใจของเหล่าผู้เล่นให้ตื่นขึ้น

ระหว่างพวกมัน มีบางสิ่งที่คล้ายคลึงกัน พวกเขาได้สร้างบางสิ่งบนโลกแห่งเกมส์ เหมือนกับที่เคยสร้างบนโลกแห่งความจริง

มันเหมือนกับทฤษฎีย้อนเวลา ที่โอหยางโซวเคยกล่าวถึง

จากการตั้งค่าของโกอา คอลัมน์สำหรับข่าวด่วนประจำวัน เห็นได้ชัดว่าโกอาสนับสนุนมัน

เพื่อให้โลกของเกมส์สมจริง มันเป็นหนึ่งในเป้าหมายของโกอาเสมอมา

ในอนาคต เมื่อพวกเขาไปถึงดาวเคราะห์ไฮป Earth Online จะยังคงดำเนินต่อไป และกลายเป็นส่วนหนึ่งของผู้คน

คนที่มีหัวธุรกิจ ได้เล็งเห็นโอกาสจากการปรากฏขึ้นของอุตสาหกรรมสื่อ

ในฟอรัม มีผลิตภัณฑ์จำนวนมาก ที่ได้รับการพัฒนาขึ้น สำหรับให้ผู้เล่นเข้าร่วม

ตัวอย่างเช่น เครือข่าย

ในความเป็นจริง 1 ปีที่ผ่านมา เหล่าผู้เล่นได้ใช้เกมส์เป็นฐานในการสร้างเว็บโนเวลอย่าง แฟนตาซี, ประวัติศาสตร์ และการทหาร

เหล่านี้เป็นเพียงบางส่วนที่ปรากฏขึ้น

นอกจากนี้ยังมีละครและภาพยนตร์

เครื่องมือที่โกอาเตรียมไว้ ทำให้ทุกคนสามารถสร้างภาพยนตร์หรือละครจากการผจญภัย, การสู้รบ และสงครามได้ ผู้กำกับมืออาชีพและนักเขียนบทสามารถมีส่วนร่วมในเรื่องนี้ได้

ในตอนนี้ ฟอรัมเต็มไปด้วยคนที่สนุกกับการถ่ายทำด้วยตัวเอง

ไม่ต้องสงสัยเลยว่า กระบวนการผลิตที่ยอดเยียม และเป็นมืออาชีพมากขึ้น จะยังผลักดันให้มันดำเนินการไปข้างหน้ามากขึ้น

ทั้งหมดนี้ เป็นเพียงเรื่องบันเทิงที่เกี่ยวข้องเท่านั้น

ยังมีบริการอื่นๆ เช่น การซื้อ-ขายออนไลน์

นับตั้งแต่ที่มีการยกเลิกส่วนการประมูลสุดยอด การค้าข้ามดินแดนก็
กลายเป็นเพียงความฝัน

อย่างไรก็ตาม ในความเป็นจริง มันเป็นเรื่องปกติ

พวกเขาใช้ฟอรัมในการซื้อ-ขายออนไลน์ จากนั้น พวกเขาก็ใช้รีเลย์ในการส่ง
พัสดุ

มีตัวอย่างมากมายและหลากหลายในโอกาสทางธุรกิจ

ในฐานะคนที่เกิดใหม่ โอหยางโซวู้คิดว่า สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้น ไม่เพียงแค่นั้น
อุตสาหกรรมสื่อในอนาคตทั้งหมด ยังจะกระโดดออกจากการควบคุมของ
ฟอรัม

ในขณะที่เกมส์ดำเนินไป ความต้องการความบันเทิงของผู้เล่นจะเติบโตขึ้น
อย่างไม่มีที่สิ้นสุด

ในอนาคต นักร้องและดาราในโลกจริง จะปรากฏตัวขึ้นในเกมส์

โอหยางโซวู้จำได้ว่า ในโกอาปีที่ 4 ซุปเปอร์สตาร์หลินลั่ว ได้จัดคอนเสิร์ต
เหมือนในโลกจริงขึ้นที่จัตุรัสชิงตู ซึ่งดึงดูดผู้คนได้มากกว่า 200,000 คน

เธอได้รับเงินถึง 500,000 เหรียญทองในครั้งนั้น และเธอได้เป็นที่รู้จักในชื่อ
ราชินีแห่งการทำงานเงิน

ไม่เพียงแค่ว่าดาราในโลกจริงเท่านั้น ขณะที่เกมส์ดำเนินไป มีดารากลุ่มใหม่
จำนวนมากปรากฏตัวขึ้น พวกเขาเป็นเหล่าผู้เล่นชั้นสูงทั้งผู้เล่นอาชีพสาย
ต่อสู้ และอาชีพสายการทำงาน

อนาคตในโลกแห่งเกมส์นี้ จะคล้ายคลึงกับโลกแห่งความจริงมากขึ้น

เหตุผลที่ว่าทำไม โอหยางโซวถึงไม่ใช้ประโยชน์ของเขาในพื้นที่นี้ก็เป็นเพราะ
เขาไม่มีประสบการณ์และผู้เชี่ยวชาญในด้านนี้

ไปเสียเวียงไม่ได้พึ่งพาโชคในการสร้างสื่อสิ่งพิมพ์เขตทุรกันดารขึ้นมา ในโลก
จริง เขาเป็นคนสื่อ ที่มีประสบการณ์ด้านสื่อมากมาย

ไม่อย่างนั้น ชาวต่วนประจำวัน คงจะไม่ได้รับความนิยมนรวดเร็วเช่นนี้

สำหรับโอหยางโซว แทนที่จะไปกังวลปัจจัยอื่นๆ เขาจะมุ่งเน้นไปที่การ
ดำเนินดินแดนของเขา ในตอนนี้ แม้แต่ไปเสียเวียง ผู้ซึ่งคนอื่นๆเรียกว่า ยักษ์
แห่งวงการสื่อ ก็ยังตกใจและรู้สึกเป็นเกียรติที่ได้รับคำเชิญจากโอหยางโซว

สุดท้ายแล้ว ในเกมส์ ลอร์ดก็ยังคงอยู่บนจุดสูงสุดของห้วงโซ่อาหาร

นอกเหนือจากนั้น ยังมีปัญหาอื่นอีก

ไม่ว่าจะเป็นละครออนไลน์, ซอปปิงออนไลน์ หรือแม้แต่คอนเสิร์ต
ซูเปอร์สตาร์ เกมส์จะต้องมีเสถียรภาพ เพื่อให้เหตุการณ์ดังกล่าว เติบโตขึ้น
ได้

ในโลกที่สับสนวุ่นวาย สิ่งเหล่านั้นเป็นเรื่องเพ้อฝัน

ในชีวิตที่แล้วของเขา ต้องรอจนถึงโกอาปีที่ 4 ธุรกิจเหล่านั้นจึงจะเริ่มปรากฏ
ตัวขึ้น